Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 367
Vineri 1 noemb. 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

IN INTIMPINAREA ZILEI DE 7 NOIEMBRIE

Noi succese ale mecanizatorilor din S.M.T.

36 S.M.T.-uri și-au realizat sarcinile anuale de producție

In intimpinarea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, mecanizatorii din 36 S.M.T.-uri, folosind cu pricepere timpul prielnic și întreaga capacitate de lucru a utilajului, și-au îndeplinit și depășit sarcinile anuale de producție. Astfel, S.M.T.-urile din regiunea Galați au realizat planul anual de producție în procent de 102 la sută. Fruntașe sint S.M.T.-urile Măxineni cu 155,9%, Romana cu 152,0%, Nănești cu 121,7%.

Și multe S.M.T.-uri din regiunea Constanța sint pe terminate cu planul de producție anual. Pînă la 20 octombrie, 8 stațiuni de mașini și tractoare din această regiune, printre care S.M.T. Hagieni (128,7%), Țăndărei (119,2%), Cobadin (117,3%), își îndepliniseră și depășiseră prevederile planului anual. In curînd va fi îndeplinit planul pe întreaga regiune. Pînă în prezent 10 S.M.T.-uri din regiunea București au raportat realizarea planului de producție pe întreg anul 1957.

Pe întreaga țară, planul anual de producție al S.M.T.-urilor a fost îndeplinit în procent de 85 la sută.

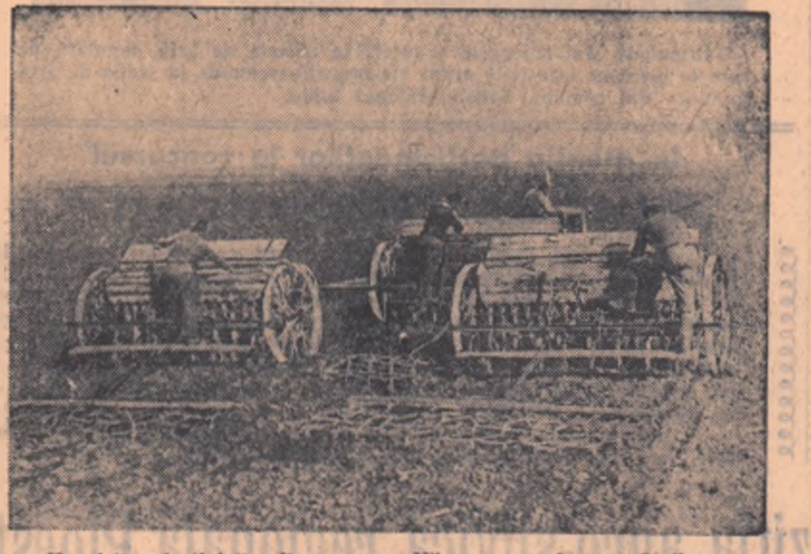
In raionul Negrești însămînțările sînt pe sfîrșite

In raionul Negrești din regiunea Iași, însămînțările de toamnă sînt aproape terminate. Pînă de curînd această lucrare fusese efectuată în proporție de 74 la sută.

In fruntea campaniei însămînțărilor de toamnă se află unitățile agricole socialiste. Astfel, din toate întovărășirile existente în raion, 20 au terminat însămînțatul iar 136 sînt pe sfîrșite cu această lucrare. Colectiviștii din comunele Cucl, Cuza Vodă și Sofronești, precum și întovărășiții din comunele Gîrbești, Tibana, Draxeni și Scînteia, pot fi dați drept pildă de felul cum au lucrat în toamna aceasta.

In raion mai sînt însă și unii codași care umbresc rezultatele obținute. Așa, este de pildă, gospodăria agricolă de stat „Scînteia" unde însămînțările se execută în prezent cu foarte mare încetineală.

COSTACHE GH. NICOLAE
corespondent

Harnicii colectiviști din comuna Hărman, regiunea Stalin, se străduiesc în aceste zile să termine însămînțările de toamnă. Cea mai mare parte a acestor lucrări sînt executate cu mașinile S.M.T.-ului din comună. Pentru a grăbi ritmul însămînțărilor și a folosi întreaga capacitate de lucru a mașinilor, mecanizatorii folosesc metode înaintate de lucru. In foto tractoristul Fătuleț Andrei execută însămînțatul griului cu ajutorul unui cuplu format din trei semănători mici urmate de grape.

Oameni vrednici

Zilnic ne sosesc la redacție scrisori trimise de corespondenții noștri voluntari, prin care ni se anunță că însămînțările de toamnă sînt pe sfîrșite, iar în multe părți ale țării ele au fost terminate.

Corespondentul nostru voluntar Seceleanu Nicolae, de pildă, ne scrie că membrii gospodăriei colective din Codlea, regiunea Stalin, au terminat încă din ziua de 22 octombrie însămînțările de toamnă, îndeplinindu-și în felul acesta angajamentul luat în cinstea zilei de 7 Noiembrie.

Paralel cu muncile de însămînțări, harnicii colectiviști din Codlea au intensificat și muncile de recoltare a cartofilor și a sfeclei de zahăr.

Și corespondentul voluntar Gheorghe Popiac ne anunță că țăranii muncitori și membrii celor două întovărășiri agricole din comuna Gloduri, regiunea Bacău, au terminat zilele acestea însămînțările de toamnă. Au fost semănate 1.157 hectare. In felul acesta, comuna Gloduri a devenit printre comunele fruntașe pe raion în muncile de însămînțări.

In comuna Tiream din raionul Carei, regiunea Baia Mare, ne scrie corespondentul Pop Vasile, recoltatul sfeclei de zahăr se apropie de sfîrșit.

Anul acesta, producția la sfecla de zahăr este destul de bună. Țăranul muncitor Filip Vasile a recoltat, de pe 40 de ari, cantitatea de 11.200 kg. sfeclă de zahăr, Roman Ion de pe 1 ha a recoltat peste 23.000 kg., iar Bogdan Ion de pe 30 ari cantitatea de aproape 9.000 kg.

Cultivatorii de sfeclă de zahăr din Tiream au transportat pînă în prezent la baza de recepție peste 215 vagoane sfeclă de zahăr.

Fruntași din S.M.T. Bărcănești

RISTICI CONSTANTIN, mecanic agricol, lucrînd în cadrul atelierului stațiunii își realizează zilnic norma de lucru în proporție de 110-120 la sută executînd lucrări de bună calitate.

PANA IORDACHE, strungar. Folosind metode înaintate de lucru și organizîndu-și bine munca, își depășește zilnic norma de lucru cu 20-30 la sută.

NICOLAE ION, agronom de sector, organizează cu mult simț de răspundere munca mecanizatorilor în sectoarele Strejnicu, Tîrgșoru-Nou și Tîrgșoru-Vechi.

In atenția gospodăriilor de stat

Grijă deosebită arăturilor adînci

Vremea prielnică din ultimele săptămîni a permis lucrătorilor din gospodăriile agricole de stat să intensifice ritmul însămînțărilor și recoltarea culturilor tîrzii, lucrări ce se găsesc în momentul de față într-un stadiu foarte avansat. Din păcate, nu același lucru se poate spune și despre felul cum se desfășoară arăturile adînci necesare pentru însămînțările de primăvară. In această privință trebuie să arătăm că, deși unele gospodării agricole de stat din regiunile Iași, Baia Mare și Craiova au reușit să are aproape jumătate din suprafața destinată culturilor de primăvară, în multe unități din cadrul trusturilor Gostat Timișoara, Stalin, Oradea, Cluj și altele procentul de realizare a acestei lucrări nu depășește 20 la sută.

Nu mai este un secret pentru nimeni că obținerea unor producții sporite la ha depinde în mare măsură de felul cum și cînd ai pregătit solul în care vei însămînța. Se spune doar în mod curent: baza unei recolte bogate o constituie arătura, aplicarea îngrășămintelor etc., cu alte cuvinte, pregătirea rațională a terenului. De altfel, în favoarea acestui adevăr pledează toate rezultatele cu care, pe bună dreptate, se mîndresc în acest an oamenii muncii de pe ogoarele gospodăriilor de stat. Astăzi nu se mai îndoiește nimeni că 10.000 și 11.000 de kg de porumb știuleți la ha., cît au obținut pe sute de ha. gospodării de stat ca cea din Oradea, Caracal, Grabăț și altele, nu sînt rodul întîmplării, ci al unei agrotehnici aplicate diferențiat și al mijloacelor mecanizate cu care au fost lucrate ogoarele. Tocmai de aceea rămînerea în urmă a arăturilor adînci în gospodăriile de stat are darul să ne surprindă.

Este adevărat că, terminînd în cîteva zile însămînțările de toamnă și recoltarea porumbului, cartofilor etc., gospodăriile agricole de stat vor putea trece cu toate forțele la executarea arăturilor adînci. Dar sîntem totuși la începutul lunii noiembrie și vremea se poate schimba de la o zi la alta. In această situație, este necesară nu numai folosirea întregului utilaj existent, ci și organizarea chibzuită a muncii în două schimburi, pentru a scurta astfel perioada necesară executării acestei lucrări, ceea ce este pe deplin posibil în majoritatea unităților. O contribuție importantă la grăbirea arăturilor adînci de toamnă pot și trebuie să dea cele peste 260 de brigăzi experimentale ce lucrează în diferite gospodării de stat de pe întreg cuprinsul țării. Cu mijloacele mecanizate și cu personalul calificat de care dispun, acestea pot ara pînă cel mai tîrziu la 10 noiembrie toate cele peste 50.000 de ha. ce le-au fost repartizate pentru cultura porumbului.

Muncitori, tehnicieni și ingineri din gospodăriile agricole de stat! Folosiți din plin toate forțele în vederea intensificării arăturilor adînci de toamnă, pentru a pune astfel o bază trainică recoltei anului viitor!

In luna octombrie

28.978 de familii intrate în gospodăriile colective din regiunea Galați

(Prin telefon de la corespondentul nostru). — Munca politică pentru convingerea țărănimii muncitoare de a intra, pe baza liberului consimțămînt, în gospodăriile colective a crescut în amploare și în regiunea Galați. Organizațiile de partid din raioanele cooperativizate sînt în fruntea acestei acțiuni. Echipe de agitatori formate din muncitori ai gospodăriilor de stat și S.M.T.-urilor, deputați, colectiviști și salariați explică întovărășiților avantajele muncii în gospodăria agricolă colectivă, dînd exemplu producțiile mari obținute de colectiviști. Gospodăria agricolă colectivă „Pavel Tcacenco" din comuna Carcaliu, raionul Măcin, de pildă, a realizat o producție de 2.400 kg grîu în medie la hectar și de 4.200 kg orz la ha.

Intre 1 și 25 octombrie în gospodăriile agricole colective din raionul Filimon Sîrbu au intrat 8144 de familii. In această perioadă în raion au mai fost create 9 gospodării colective.

In total, în cursul lunii octombrie au pășit pe drumul gospodăriilor colective aproape 29.000 de familii de țărani muncitori cu o suprafață de peste 97.000 de ha. Spre sfîrșitul lunii octombrie sectorul colectivist al regiunii Galați cuprindea 65.700 de familii de țărani muncitori cu suprafața de 247.080 ha de teren. Numărul gospodăriilor agricole colective era de 405. Din acestea, 25 au fost constituite în ultima lună.

Noul tractor romînesc pe roți de cauciuc UTOS-26 a cucerit încă de pe acum aprecierea unanimă a mecanizatorilor din S.M.T.-urile și gospodăriile noastre de stat.

Acest lucru a stimulat în și mai mare măsură pe vrednicii constructori de tractoare de la uzinele „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, să-și sporească eforturile pentru a trimite agriculturii tractoare cît mai multe și mai bune.

In foto: Un nou lot de tractoare UTOS-26 terminate în cinstea zilei de 7 Noiembrie, pornesc spre ogoarele patriei.

IN PODGORIE LA DRĂGĂȘANI

Priolile de sus, de pe „Dealul Mare", viile gospodăriei de stat Drăgășani par acoperite cu aramă veche. Dacă însă intri printre butucii de viță, peisajul se schimbă o leacă: ici, răsar rînduri multe, cu foile galbene ca porumbul uscat; dincolo, frunzele parcă-s acoperite cu rugină groasă; iar mai departe, — aproape de necrezut, — îs roșii ca sîngele. In cele mai multe locuri, între casele răslețe, pitite în vii, domnește o tăcere adîncă. Nici urmă de culegători. Faptul mă miră, deoarece, deși mi se spusese că pe aici s-a făcut culesul, pe unii butuci încă mai văd atîrnînd ciorchini dolofani, negri cum e cărbunele ori roșii ca rubinul.

— Noi culegem și vinificăm strugurii pe soiuri pure — îmi explică tov. Niculae Ciocîrlan, șeful secției I-a, care mă însoțește. Aici, strugurii din soiurile Pinot, Grasă, Otonel, Sauvignon, Riesling și Gordan au fost recoltați cu o săptămînă în urmă. Pe cei negri și roșii, mai rezistenți la mucegaiul care bîntuie în toamna aceasta, i-am lăsat la urmă. Ii recoltăm și-i vinificăm separat.

Coborîm o pantă lungă și ajungem la centrul de vinificat al secției a II-a.

In crama lungă și boltită, miroase încă a metabisulfit. Ciulesc urechea și ascult, privind printre butoaie, în semiobscuritate. Din pîntecele vaselor mari răzbate zgomotul bulboanelor. Fierbe mustul de zor.

Pivnicerul Stoica Gheorghe ne întîmpină surîzînd. Parcă ar vrea să ne spună ceva și ezită. Ne dă să gustăm din cîteva butoaie pline cu tulburel, apoi îi spune deodată șefului secției:

— Noi de-acum gata!... Așa-i, nea Ioane? Și-l privește insistent pe maistrul viticol, un om înalt și roșu la față, cu șapca trasă pe frunte, care a venit și el în pivniță, de cîteva clipe.

— Ce gata? întreabă mirat Niculae Ciocîrlan.

— Douăzeci de vagoane, răspunde pivnicerul. Aproape toate vasele-s pline. Nu mai avem unde pune mustul. Recolta a întrecut așteptările. Și am fi dobîndit producție și mai mare dacă mucegaiul n-ar fi atacat unele soiuri de struguri, tocmai în preajma culesului.

La urcușul pe deal întîlnim vreo douăzeci de fete din satul Chițana, raionul Vedea. Muncesc aci la cules de vreo două săptămîni. Au terminat de recoltat o parcelă din vie și trec la alta. Cele din fruntea șirului — Minaciu Ecaterina și Moltea Floarea — cîntă ceva ce aduce a doină, unde e vorba de o cătană și de un dor ce le macină nopțile...

Pe drumul de care de pe muchia dealului din loc în loc răsar stîlpi pe care-s prinse sîrme.

— Mai la vale e uzina electrică cea nouă, mă lămurește tov. Ciocîrlan. Anul acesta am electrificat, cum se vede, toate trupurile secției. Inainte vreme, noaptea în toiul culesului era greu să răzbați pînă aci. Acum vezi de departe ghirlandele de lumini. E o minunăție...

La un alt trup al secției găsim numeroase vase pline cu tulburel. Nu mai e loc nici aici. Mai departe, un brigadier ne aduce la cunoștință aceeași situație.

— E bine, face mulțumit șeful secției. „Devale" mai e loc. Indreptăm toate cărușele din vii la centrul de vinificație nr. 1.

Am ajuns aci noaptea, cînd luminile se aprinseseră de mult. In ogradă așteptau „la rînd" două autocamioane și 4 care vîrfuite cu struguri.

Directorul gospodăriei, Aslan Ion (în treacăt fie zis, unul dintre cei mai zeloși corespondenți ai ziarului nostru) se afla în sala de vinificat împreună cu mecanicul șef Sigismund Silvestru și cu inginerul oenolog Nazarov. Mașinile lucrau din plin, acționate cu curent electric. Mustul era dirijat cu motopompele electrice spre cisternele de decantare. De aci el era trecut în budanele de fermentare, unde se făcea însămînțarea cu maia de fermenți selecționați. Jos, în răcoarea sălii enorme, unde se aflau cisternele pentru decantarea mustului, aflai de la directorul gospodăriei că în prezent la cele două secții funcționează 4 centre de vinificat, între care și complexul prevăzut cu egro-fulopompă, scurgător rotativ și presă continuă (unde se poate obține un vagon de must pe oră).

Era noapte tîrziu și strugurii aduși intrau mereu la presă. Pînă în seara aceea se obținuseră 123 de vagoane de must. Mai era puțin de lucru: vreo 40 de vagoane de struguri — și munca preselor avea să înceteze.

Dar oamenii? I-am privit ore de-a rîndul și pe ajutorul de mecanic Bancu Gheorghe, și pe pivnicerul Pogoneanu Nicolae, pe muncitoarea zilieră Albescu Florica, și pe elevul Boitea Aurelian de la școala de viticultură. Incepuseră lucrul pe la ora 7 dimineața. Dar nici acum, la miezul nopții, nu păreau obosiți. Munceau înainte cu aceeași rîvnă din timpul zilei. Ii stăpînea o singură dorință: să termine grabnic vinificația, iar vinul, cunoscutul vin de Drăgășani, să ajungă repede la cei care-l așteaptă pe cuprinsul țării.

AL. RAICU

Lotul de hibridare de la G. A. S. Cerna Vodă

O treabă bună

Mai acum o lună și ceva de zile s-a făcut la noi evaluarea în lan a recoltei de porumb de pe lotul de hibridare. Ce să vă spun, secția Cegani era în mare fierbere. Oamenii stăteau ca pe cărbuni aprinși să-și afle cît mai repede isprava. Că recolta nu putea să fie rea — asta o știau. Lanul arăta ca o pădure. Plantele aveau mai bine de 3 metri înălțime, iar știuleții — nu găseai strujean cu mai puțin de 2-3 știuleți. Precum vedeți, era destul temei de liniște. Dar de, mai știi?

Cînd inginerul Constantin Veleanu, directorul gospodăriei, și inginerul șef Gheorghe Niculescu au anunțat rezultatul calculelor, toate fețele s-au luminat. Bucuria oamenilor se simțea la fiecare pas. Pe care-l auzeai, numai despre producția probabilă vorbea:

— Ce zici de recolta asta, frate-meu? 5.100 kg de la soiul mamă și 1.700 de la soiul tată! La un loc fac 6.800 kg la hectar. Nu-i rău deloc.

De bună seamă că nu era rău. Ba era chiar bine. Mi-am făcut îndată socoteala: de pe 22,5 ha scoatem peste 114 tone de boabe. Va să zică, am asigurat sămînța pentru 9.500 ha porumb. Avea dreptate în-

(Continuare în pag. a II-a)

La gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Stăjăriș, Regiunea Autonomă Maghiară, s-a obținut anul acesta o recoltă medie de 33.000 kg. cartofi la hectar. In fotografie: colectivistul fruntaș Fogaraș Victor la strînsul recoltei de cartofi.

Eșalonarea fătărilor la porcine

Ancheta noastră

Creșterea porcilor prezintă pentru economia națională o importanță din cele mai mari, contribuind într-o măsură însemnată la rezolvarea problemei aprovizionării cu carne a populației. Rentabilitatea exploatării acestei specii de animale constă în consumul relativ mic de furaje pentru obținerea unui kg. de spor în greutate (4—5 unități furajere față de 8—10 la oi și 9—12 la vitele cornute mari): productivitate și prolificitate mare; superioritatea cărnii și grăsimii de porc. Pe de altă parte, dezvoltarea creșterii porcilor în țara noastră are condiții foarte bune. Este destul să amintim faptul că în majoritatea regiunilor se cultivă mari cantități de porumb, furaj de bază în hrana porcilor.

Cu toate avantajele pe care le prezintă creșterea porcilor, sînt cazuri cînd acestei ramuri zootehnice nu i se acordă toată atenția cuvenită, neglijîndu-se în special atingerea unui obiectiv foarte important: obținerea unui număr cît mai mare de purcei înțărcați.

In această privință trebuie să arătăm că majoritatea gospodăriilor de stat au reușit să reducă aproape total mortalitatea la purcei. Din păcate însă mai sînt și unele unități unde dintr-o slabă gospodărire rezultă încă pierderi de purcei. Să luăm exemplul cîtorva gospodării de stat din cadrul Trustului regional Pitești. Gospodăria de stat Drăgănești-Olt, bunăoară, a pierdut în primul semestru al acestui an 41 de purcei, cea din Piatra Olt 78 de purcei, iar gospodăria Izvorul 70 de purcei. Este ușor de dedus că în acest fel respectivele unități nu au putut realiza întreaga cantitate de carne și grăsime planificată. Pe de altă parte, din această cauză a crescut și prețul de cost atît la purceii înțărcați (la gospodăria de stat Drăgănești-Olt în semestrul I a.c. un purcel înțărcat a costat 212 lei în loc de 170 lei), cît și la sporul în greutate al diferitelor categorii de porci (în gospodăria de stat Cuparu un kg spor la purceii între 2—4 luni a costat, în primul semestru al anului, 13 lei în loc de 9,31 lei, iar la porcii între 4—6 luni 20,90 lei în loc de 13,99 lei). Depășiri ale prețului de cost sînt și la gospodăria de stat Piatra-Olt și altele.

Cauzele acestor pierderi sînt desigur de natură sanitar-veterinară, ele purtînd denumiri ca: rahitism, avitaminoză, afecțiuni afrigore, etc. Acestea însă nu sînt decît cauze secundare, determinate la rîndul lor de o eșalonare necorespunzătoare a fătărilor la scroafe. In unele gospodării de stat din regiunea Pitești grajdurile de porci nu sînt suficient de bine amenajate și de călduroase pentru ca purceii proveniți din fătările ce au loc în timpul rece al anului să fie toți viabili. In aceste condiții, purceii, fiind sensibili la frig, suferă. In plus, organismul lor este puțin rezistent la boli, din cauză că în timpul iernii, în cele mai multe cazuri, nu se asigură necesarul de furaje vitaminate. Așa se explică de ce se înregistrează pierderi la purceii de diferite vîrste și că, în general, generațiile de iarnă se prezintă slab.

Ce trebuie făcut? Fără îndoială că acolo unde există grajduri călduroase și dotate cu cele necesare bunei îngrijiri a porcilor, repartizarea uniformă a fătărilor în tot cursul anului este preferabilă, aceasta influențînd mult în bine asupra numărului de purcei care ajung la înțărcare. In schimb, în gospodăriile unde asemenea condiții nu există, cele mai potrivite sînt fătările sezoniere. Este cunoscut din practică că lunile octombrie, noiembrie și decembrie sînt cele mai nepotrivite pentru fătări, cel mai prielnic timp fiind sfîrșitul iernii și începutul primăverii, adică în lunile: februarie, martie, aprilie. In felul acesta, primele fătări avînd loc primăvara de vreme, cele următoare se pot planifica în perioada iulie-septembrie, înainte de a surveni umiditatea și frigul de toamnă, care dăunează sănătății purceilor.

Pentru ca primele fătări să aibă loc în epoca arătată, montele trebuie efectuate începînd din a doua jumătate a lunii octombrie și pînă în a doua jumătate a lunii ianuarie. O formulă de repartizare a montelor, care permite ca primele fătări să aibă loc începînd din februarie și pînă în mai, este următoarea: octombrie 10 la sută din efectivul de scroafe, noiembrie 35 la sută, decembrie 45 la sută și ianuarie 10 la sută, iar pentru ca fătarea a doua să aibă loc în perioada iulie-septembrie, campania de montă trebuie să înceapă în martie și să dureze pînă în iunie.

Pentru a traduce în fapt aceste indicații, gospodăriile de stat din regiunea Pitești trebuie însă mai întîi să pună la punct o evidență strictă în sectorul porcin, trecîndu-se de îndată la marcarea scroafelor, ceea ce în prezent nu se face.

Ing. VALERIU DOMBROVSCHI

Pe teme actuale

Intovărășirea din care faceți parte are fond de bază?

Două au fost problemele principale pe care și le-au pus și, în parte, le-au rezolvat întovărășirile agricole din țara noastră. Prima, în ordinea importanței, a fost problema muncii în comun. Insămînțările din toamna aceasta au arătat că în majoritatea întovărășirilor s-a renunțat la munca individuală. Raionul Turnu Măgurele nu-i printre fruntași în organizarea muncii în comun în întovărășiri. Cu toate acestea, 80 din cele 93 de întovărășiri existente în raion au însămînțat în comun griul.

A doua problemă: crearea proprietății obștești în întovărășiri a fost de asemenea rezolvată în parte. Dacă înainte vreme erau întovărășiri care nu încasau de la membrii lor nici taxele de înscriere, astăzi nu mai există unitate care să nu-și fi creat fond de bază.

Proprietatea obștească s-a creat în întovărășirile unde s-a muncit în comun prin repartizarea la fondul de bază a unui anumit procent — nu mai mare de 1 la sută — din producția globală. Așa s-a procedat de exemplu la întovărășirea agricolă din Batăr, regiunea Oradea. Unele întovărășiri care n-au organizat munca în comun au destinat fondului de bază recolta de pe anumite parcele. Văzînd că producția de pe aceste parcele, lucrate laolaltă, e mai bună decît cea obținută pe terenul muncit de unul singur, întovărășiții au hotărît să renunțe la munca individuală. Așa s-a întîmplat în cele 4 întovărășiri din comuna Brănești-regiunea București.

Ambele metode de formare a fondului de bază s-au dovedit deci bune. Aceasta nu înseamnă însă că problema fondului de bază nu mai trebuie discutată. In timp ce o întovărășire din comuna Brănești are fond de bază ce nu trece de 10.000 lei, în multe unități de același fel din regiunea Oradea valoarea proprietății obștești se ridică — pe unitate — la peste 100—150 de mii lei. Fondul de bază al multor întovărășiri din Oradea este format din animalele de producție. Numai în ultimul timp întovărășiri ca cele din Copăceni, Vîrșand, Salonta și-au procurat în proprietate obștească sute de oi. Alte întovărășiri din regiunea Oradea — printre acestea se numără cele din Cămăr, Cheresig, Ghioroc, Salard, Tinca — și-au cumpărat sau își vor cumpăra autocamioane.

Rezultate și mai bune în formarea fondului de bază au obținut cele 4 întovărășiri din comuna Pietrele, raionul Giurgiu. Acestea construiesc împreună o magazie de mare capacitate. Intovărășirile s-au gîndit, după cum se vede, la vremea cînd se vor transforma în cooperativă agricolă de producție sau gospodărie colectivă.

Nu trebuie dovedit că puterea fiecărei întovărășiri și perspectivele ei de dezvoltare depind în primul rînd de mărimea proprietății obștești.

Recolta a fost bună. Intovărășiții pot contribui la creșterea fondului de bază cu mai mult decît s-a stabilit inițial. Acest fapt a determinat adunările generale ale unor întovărășiri din regiunea Craiova, să adopte hotărîri care prevăd pentru membrii lor obligația de a depune în contul fondului de bază cantități de produse mai mari decît cele fixate în primăvară.

Exemplul întovărășirilor craiovene poate fi urmat și de alte unități. Fiecare întovărășit să fie convins că prin contribuția sa la creșterea fondului de bază, ajută nu numai întovărășirea ci și pe sine

Mărturii despre LENIN

De vorbă cu tovarăşul Emilianov

Am plecat spre Razliv într-o dimineaţă de vară. Cerul Leningradului era înnourat. Cîţiva stropi de ploaie udaseră verdele imaculat — element de mare efect — al arhitecturii clădirilor cu culoarea a căpătat multă viaţă, a devenit mai vie. Şi arborii pe lîngă care trecem sînt mai verzi, mai proaspeţi. Stejarii sădiţi de Petru cel Mare acum un sfert de mileniu îşi înalţă coroana mîndri şi satisfăcuţi. Maşina goneşte pe Primorskii Prospect şi îndată ieşim din Leningrad. Intrăm în zona din nord-vestul oraşului. Şoseaua pare nesfîrşită. În stînga ne însoţeşte vuietul mărilor al Mării Baltice. Departe zărim Kronstadtul. Mai sînt 37 km şi vom fi la Razliv. Azi avem în program vizitarea casei-muzeu în care a trăit cîteva zile Lenin, în iulie 1917. Trecem prin sate minunate în care vile graţioase din lemn, vopsite majoritatea în verde, ne zîmbesc cochet.

La Razliv, în podul unei şuri, spre a putea fi în deplină siguranţă, a fost ascuns Lenin de către muncitorul Emilianov. În casa în care stătea Emilianov, azi transformată în muzeu, se păstrează documente şi obiecte folosite de Lenin. Se găsesc scrisori, fotografii, scaunul pe care a stat Lenin, ceainicul, farfuriile din care a mîncat şi alte obiecte refăcute după cele ce se păstrează în muzeele din Leningrad şi Moscova. Şura e identică celei de acum 40 de ani, pereţii fiind trataţi prin procedee chimice. Emilianov a împlinit 86 de ani şi trăieşte într-o casă din apropiere împreună cu soţia sa în vîrstă de 79 de ani.

Stăm de vorbă cu tovarăşul Emilianov! Vocea lui pare la prima impresie gravă, parcă vine din trecut, de acum patru decenii, dar timbrul ei se încălzeşte, se aprinde şi ne încîntă. Să stai de vorbă cu un om care l-a cunoscut, l-a apărat pe Lenin, e ceva! Ne impresionează peste măsură! O doctoriţă îi controlează pulsul şi grijulie nu-l lasă să se obosească. Deşi e bătrîn, arată foarte bine şi nici pe departe nu-i dai vîrsta ce o are.

Dar viaţa lui Emilianov e un capitol de istorie.

Vorbele lui ne transportă în trecut...

„Ilici trebuia să vină în 12 iulie. Toţi l-au sfătuit să vină cu un tren care sosea noaptea tîrziu la Razliv şi care aducea acasă muncitorii ce-şi uitau necazurile în circiumile Petrogradului. Eu i-am ieşit înainte să-l aştept la gară. Pe ascuns am ajuns cu Ilici acasă..." Emilianov se opri o clipă şi apoi continuă:

„Ce om blînd era... Băieţii mei l-au îndrăgit numaidecît. I-am dat camera din sarai unde stăteam şi noi. Dar încăperea avea fereastră la stradă şi Ilici s-a temut să fie văzut de trecătorii localnici sau de vilegiaturiştii veniţi la odihnă în staţiune".

Din curte se intră într-un mic cerdac ce dă în bucătărie. De aci o scară duce în podul unde se păstra fînul pentru animale, al căror staul e rezervat în stînga intrării.

O uşă din bucătărie dă în camera ce s-a fost oferită lui Lenin. Pe scară Lenin se urca în pod. Podul avea o deschidere spre ogradă, în faţa căreia era aşezată o măsuţă cum se aşează şi astăzi. La măsuţa lucra şi gîndea Lenin. Aci a scris multe articole: lucrarea „Despre lozinci", corespondenţa sa zilnică etc.

Îl privim pe Emilianov şi-l întrebăm:

— Lenin cobora jos uneori?

— Ilici dormea în pod, în fîn şi după ore întregi de muncă cobora în bucătărioară, unde lua masa sau uneori cina. Atunci stăteam de vorbă. Cuvintele lui îmi dădeau încredere în Revoluţie şi-mi arătau cum va fi viaţa nouă a muncitorilor. Într-o zi se auzi zgomot în curte. Copiii aduseră un copăcel pe care voiau să-l sădească. Eu le-am spus că e tîrziu, sîntem în iulie şi copacii nu mai prind. Dar Ilici cobori din pod, veni în curte şi-mi zise: Lasă, tovarăşe Emilianov, să sădim acest pui de pom, să facă plăcere copiilor şi poate o să se prindă, deşi timpul nu mai este prielnic. Cu mîna lui, Ilici săpă o groapă şi ajutat de copii puse în ea puieţul. În zilele următoare îl udă. Micul arbore se prinse şi crescu. Îl puteţi vedea.

Într-adevăr, în grădină vedem un copac care, curios, se deosebeşte de ceilalţi; e mai arătos şi are un steag prins în ramurile sale.

— „Lui Ilici îi plăceau mult copiii..." Bătrînul tuşi uşor şi începu să ne povestească din viaţa lui zbuciumată pînă la 40 de ani, munca lui de după Revoluţie, despre activitatea sa ca deputat şi în partid.

Într-un tîrziu, Emilianov ne întrebă dacă vrem să mai aflăm ceva. Doctoriţa se uită speriată ca nu cumva pacientul ei să se istovească prea mult. Privirile noastre au alunecat peste grădină şi curte, asupra rîului Razliv. Pe apele liniştite şi albastre, în care se oglindeau norii, o barcă stătea legată de mal. Emilianov ne pătrunse gîndurile:

— „Ilici nu era în siguranţă nici aici. Se puseseră sume mari pentru capul lui. Poliţia guvernului provizoriu umbla înnebunită să-l găsească. Atunci Ilici cu această barcă trecu rîul şi lacul Razliv şi se stabili într-un bordei de stuf de pe litoralul acestuia unde era luat drept un cosaş finlandez.

I-am mulţumit călduros tovarăşului Emilianov. Ne-a întins la toţi o mînă prietenească ce ne-a transmis o emoţie ciudată, care ne-a însoţit tot drumul la înapoiere.

La Razliv, tovarăşul Emilianov ni-l făcuse mai prezent ca oriunde pe Lenin. Ascultasem mărturia unui om care l-a cunoscut, a crezut şi a luptat sub steagul lui Lenin.

MIRCEA ANDRIEŞANU

Frumoase sînt cojoacele şi celelalte obiecte de artă populară pe care le lucrează iscusitele mîini ale muncitoarelor de la secţia de artă populară din comuna Sălişte, raionul Sibiu.

În atenţia participanţilor la concursul „Ştiţi să răspundeţi?"

Îndeplinind dorinţa unor participanţi care n-au avut posibilitatea să urmărească toate întrebările publicate în rubrica „Ştiţi să răspundeţi?" vom republica, în numerele viitoare ale ziarului nostru, toate întrebările puse în cadrul concursului. Totodată, aducem la cunoştinţa cititorilor că răspunsurile la întrebările din concurs se pot trimite redacţiei pînă la data de 1 decembrie a. c., pe adresa „Agricultura Nouă", Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti — cu menţiunea „PENTRU CONCURS"

Răspunsurile exacte le vom publica în numărul din 3 decembrie, iar lista cîştigătorilor în cel de 6 decembrie a. c.

CUVINTUL FRUNTAŞILOR

Producţii mari se obţin numai prin respectarea regulilor agrotehnice

Cultura porumbului se bucură de mare importanţă în gospodăria noastră colectivă. Pentru ca de pe fiecare ha să obţinem o producţie cît mai mare noi ne străduim să respectăm regulile agrotehnice şi să aplicăm metodele înaintate, aşa cum am învăţat la cursul agrozootehnic. Anul acesta, bunăoară, noi am cultivat porumb într-un teren bine pregătit, pe care îl ogorisem încă din toamna trecută cu tractoarele S.M.T.-ului Greci.

Cunoscînd adevărul vorbelor: „Ce semeni, aceea culegi", noi ne-am îngrijit din vreme să ne asigurăm o sămînţă de bună calitate. În acest scop ne-am procurat — prin întreprinderea „Agrosem" — sămînţă de porumb dublu hibrid pentru 16 ha. Pe restul suprafeţei de 33 ha am folosit de asemenea sămînţă de porumb hibrid, pe care am luat-o de la G.A.S. Petreşti.

Semănatul l-am făcut pe la începutul lunii aprilie, cînd prin părţile noastre este timpul cel mai potrivit pentru însămînţarea porumbului. Sămînţa de porumb dublu hibrid am pus-o în cuiburi aşezate în pătrat, după ce mai înainte făcusem semne cu marcatoarele. Cealaltă am semănat-o cu semănătoarea în rînduri la distanţă de 60 cm. Fiind semănat la timp şi în bune condiţii porumbul a răsărit bine şi a crescut mult mai frumos decît al ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală, care încă mai obişnuiesc să semene porumbul tîrziu, în teren arat primăvara, şi care folosesc seminţe din soiurile locale.

O deosebită atenţie am dat şi lucrărilor de îngrijire a culturii. Astfel pentru ca plantele să nu sufere din cauza secetei, ce bîntuie vara pe la noi, am prăşit porumbul dublu hibrid de două ori cu prăşitorile trase de cai. De asemenea l-am mai prăşit încă de două ori cu sapele în jurul cuiburilor. Restul suprafeţei de 33 ha am prăşit-o numai de două ori mecanic printre rînduri şi o singură dată cu sapele pe rînd. O dată cu praşilele manuale noi am făcut şi răritul lăsînd 1-2 fire la cuib. De asemenea, sub îndrumarea tov. ing. Constantin Ionescu de la secţia agricolă raională şi a tehnicianului agricol comunal Dan Sotir, noi am aplicat şi polenizarea artificială suplimentară pe tarlaua cultivată cu porumb dublu hibrid. Munca ne-a fost răsplătită din plin; de pe cele 16 ha cu porumb din import am recoltat acum aproape 5.000 kg boabe la ha, iar de pe restul cîte 3.600 kg boabe la ha. Dacă şi pe această suprafaţă am fi făcut mai multe praşile şi-am fi aplicat polenizarea artificială suplimentară am fi obţinut o producţie medie asemănătoare cu cea de pe suprafaţa cultivată cu porumb dublu hibrid.

De aceea, noi sîntem hotărîţi ca în anul viitor să aplicăm metodele agrotehnice avansate pe întreaga suprafaţă cultivată cu porumb pentru a obţine recolte şi mai bogate.

VASILE DUŢU
brigadier în gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin", comuna Jugureni, raionul Găeşti

Biblioteca

M. ŞOLOHOV: Soarta unui om

Apariţia unei noi cărţi a lui Şolohov constituie întotdeauna un eveniment deosebit pentru cei ce iubesc arta acestui mare scriitor. Povestirea „Soarta unui om" nu ne înfăţişează întîmplări din ţinutul Donului — locul preferat al inspiraţiei scriitorului. Ea înregistrează biografia zbuciumată a unui om sovietic, un om de rînd din zilele noastre, asupra căruia viaţa a apăsat greu şi nemilos.

Războiul civil l-a găsit pe eroul povestirii în Armata Roşie. Era un flăcău tînăr şi vînjos. În 1922, în timpul foametei, a plecat în Cuban. A muncit din greu la chiaburi dar a scăpat cu viaţă. Ceilalţi ai casei au murit de foame. După aceşti ani cumpliţi soarta i-a întors o faţă mai blîndă. Şi-a întemeiat un cămin, a găsit o soţie încrezătoare. Au venit apoi şi copiii. Un băiat şi două fete.

Dar a izbucnit din nou războiul. Fasciştii cotropeau pămîntul sovietic şi el a plecat să-l apere. A urmat apoi prizonieratul, lagărele naziste, munca pînă la epuizare în minele de cărbuni şi fier. Şi cînd a reuşit, în sfîrşit, să evadeze soarta i-a dat o nouă lovitură: nu mai avea cămin, familie. O bombă spulberase viaţa soţiei şi a fetelor, iar fiul său moare în Berlin în ultima zi de război.

De atunci au trecut ani, dar tristeţea şi durerea nu şi-au găsit încă alinarea în sufletul acestui om adînc lovit de soartă. A înfiat un copil orfan cu care colindă întinderile pămîntului rus. Îşi revarsă asupra copilului toată dragostea de care mai este capabil. Şi poate că alături de acest lujer tînăr, care va creşte semeţ şi puternic, omul acesta va începe să uite durerea cumplită pe care i-a adus-o uraganul războiului.

DIZERTAŢIE

Marţi 12 noiembrie 1957, orele 18, va avea loc în aula Institutului de Ştiinţe Economice şi Planificare „V. I. Lenin", din Piaţa Mihail Eminescu nr. 6, din Bucureşti, susţinerea publică a dizertaţiei aspirantului Oprea Parpală pentru obţinerea titlului de candidat în ştiinţe economice.

Conducător ştiinţific: acad. prof. dr. V. Malinschi, membru al Prezidiului Academiei R.P.R.

Referenţi ştiinţifici oficiali: prof. ing. Chirtoacă Pavel, conferenţiar Pungan Vasile, candidat în ştiinţe economice, conferenţiar ing. Gică Florin candidat în ştiinţe economice.

Lucrarea intitulată: „REPARTIZAREA TERITORIALĂ ŞI SPECIALIZAREA PRODUCŢIEI AGRICOLE ÎN GOSPODĂRIILE AGRICOLE DE STAT" poate fi consultată zilnic la biblioteca institutului între orele 8—20.

Însemnările unui vizitator

Expoziţia agro-silvică regională Ploeşti

Comparaţia nu este nouă. Şi nici măcar nu-mi aparţine. Dar alta mai grăitoare nu am găsit. Aşadar, după părerea mea, expoziţia agro-silvică a regiunii Ploeşti poate fi asemuită cu o uriaşă oglindă în care vizitatorul vede răsfrîntă imaginea nouă a agriculturii şi silviculturii de pe aceste meleaguri. La fiecare pas, în fiecare pavilion, în faţa fiecărui stand, în faţa fiecărei fotografii sau machete, trăsătura aceasta caracteristică a noului apare puternic reliefată. Şi după cum bine o dovedesc cifrele şi datele ce abundă, drumul acesta nou pe care a păşit ţărănimea muncitoare înseamnă belşug, fericire, bunăstare.

Un cuvînt de laudă — înainte de toate — organizatorilor anonimi ai expoziţiei. Se vede din fiecare amănunt, din migala şi gustul cu care sînt aşezate exponatele, din înseşi criteriile care au stat la baza selecţionării acestora, că s-a învăţat ceva din experienţa anilor trecuţi. Mai cu seamă faptul că într-o expoziţie exponatele, machetele nu pot şi nu trebuie să fie aşezate la voia întîmplării, că trebuie să predomine un înalt simţ artistic chiar atunci cînd este vorba de expus numai spice de grîu, ştiuleţi din porumb hibrid, varză sau fasole.

La loc de frunte, cum e şi firesc, te întîmpină standurile gospodăriilor colective. Iată—parcă spun spicele dolofane ale grîului, ştiuleţii uriaşi de porumb hibrid şi dublu hibrid, orzul, legumele — iată ce înseamnă munca laolaltă. A fost vreme prielnică ăst an, nici vorbă, dar munca colectiviştilor a stat la temelia celor 2.120 kg grîu la ha obţinute, de gospodăria colectivă Gherghească din raionul R. Sărat, a celor 3360 kg orz la ha obţinute la colectiva din Tîrgşorul Vechi, raionul Ploeşti, sau chiar cele 2.000 kg grîu cu care se mîndresc întovărăşiţii din comuna Brădeanu-Pogoanele.

Cît priveşte porumbul, după toate calculele el a depăşit în majoritatea gospodăriilor colective, de stat şi întovărăşirilor cifra de 3.000 kg boabe la hectar.

De o atenţie specială (de fruntaşe pe regiune) se bucură standurile gospodăriilor colective Ziduri şi Baba Ana. La Ziduri s-au împărţit în acest an numai ca avans de 40 la sută 4.360 kg cereale, 1.500 kg cartofi şi legume şi bani. Despre viaţa colectiviştilor aflăm multe. Printre altele că în ultimii 4 ani, 30 dintre ei şi-au construit case noi, alţii 30 şi-au cumpărat aparate de radio, 12 şi-au luat maşini de cusut, iar 40 biciclete. Satul Ziduri, de curînd cooperativizat în întregime, are lumină electrică şi difuzor în fiecare casă.

Mai bine de jumătate din această sală a unităţilor fruntaşe este ocupată de raionul Pogoanele. Graficele şi cifrele arată că de aci pornesc anual către oraşe mii de vagoane de grîu şi porumb.

Standuri, standuri, unele lîngă altele, îmbiindu-te să le cercetezi neapărat pe toate. Cultivatorii de sfeclă, de plante medicinale, de tutun îşi expun roadele muncii lor, arată metodele întrebuinţate, cercetătorii de la staţiunea experimentală din comuna Voineşti, raionul Tîrgovişte, expun diferite soiuri de mere ce te îndeamnă să le cercetezi cu mîna să vezi de nu-s pictate, viticultorii de la gospodăria de stat Valea Călugărească au aranjat piramide de struguri şi sticle de nectar în faţa cărora simţi să fii şi nu poţi rezista ispitei. Gospodăriile agricole de stat fruntaşe din R. Sărat şi Săhăteni arată vizitatorului succesele dobîndite în obţinerea recoltelor bogate de grîu, porumb, struguri şi a producţiilor ridicate la animale.

Alături de standul S.M.T.-Ziduri, se observă macheta unui S.M.T. model, după planurile căruia au fost construite multe staţiuni în regiune, la Padina, Stîlpu, Sihlea etc.

Silvicultorii expun în pavilionul ce le-a fost rezervat numeroase maşini — fierăstraie electrice, tractoare K. D.—35 şi U. T. O. S., — arată realizările obţinute în lucrările de refacere a pădurilor, metodele folosite în recoltarea seminţelor, pregătirea materialului de împădurit, lucrul la pepiniere. Pe scurt, un pavilion ce stîrneşte un viu interes.

Un alt pavilion — ultimul de altfel — oferă vizitatorului imagini deosebit de sugestive asupra activităţii culturale la sate, precum şi succesele obţinute în activitatea cooperativei de consum săteşti.

Fără îndoială că aceste însemnări de vizitator nu pot cuprinde nici pe departe întreaga bogăţie a expoziţiei. Soluţia — singura de altminteri—pentru a-i aprecia frumuseţea, rămîne fără îndoială numai de a merge la faţa locului.

S. LEONARD

Aspect de la expoziţie

O treabă bună

(Urmare din pag. 1-a)

ginerul sel. Era o treabă bună ceea ce făcusem noi.

Cînd porumbul s-a maturizat normal, culesul ne-a dovedit că evaluarea se făcuse bine. Oamenii noştri au acum tot dreptul să se bucure: tractoriştii Cocor Gheorghe, Lică Petcu şi Mărăcineanu Moise că au făcut lucrări de calitate, iar muncitorii din echipa lotului că au executat întreţinerea cum se cerea. Dar eu, ca agronom şi brigadier, nu-s chiar atît de mulţumit. Cred că puteam să scot mai mult. Nu mă gîndesc nici la alegerea terenului, nici la lucrările de pregătire. Ele s-au făcut ca după carte: cel mai bun şi mai curat teren de baltă, arătură adîncă de toamnă, primăvara două grape, îngrăşarea chimică cu azotat de amoniu şi făină de oase, discuit, însămînţare cum se cade şi la timp — mă rog, aici nici o greşeală. Şi prăşitul s-a făcut la vreme şi cum trebuia. Ba chiar şi celelalte operaţiuni: castrarea şi polenizarea, ploaia artificială prin aspersiune — toate.

Dar un lucru nu s-a făcut cum se cuvine. Nu ne-am îngrijit destul de solul tată, nu l-am stimulat suficient şi astfel rîndul doi de ştiuleţi, care a apărut ceva mai tîrzior, n-a mai fost polenizat în întregime. Din această cauză, o parte din ştiuleţii de pe rîndul doi sînt mici. Pe viitor va trebui să punem solul tată ceva mai des şi să ne îngrijim mai mult de stimularea lui. Făcînd aşa, de bună seamă că şi rezultatele vor fi mai bune.

Tehn. agr. ION MAGURA
brigadier şi responsabilul lotului de hibridare la gosp. de stat Cernavodă

Notă — Un nesfîrşit refren

Sînt unii oameni care, prin felul lor de a fi, nemulţumesc nu odată pe cei din jur. Şi îi nemulţumesc, cu asemenea convingere că fac bine ceea ce fac, încît pur şi simplu te dezarmează. Cunosc un om de soiul ăsta. Pentru el, cea mai mare plăcere este să intre prin restaurante, să comande băutură sau mîncare şi să plece înainte de a fi fost servit.

Sînt însă alţii care nu nemulţumesc doar 3-4 oameni. Aceştia strică dispoziţia la sute şi chiar la mii de oameni, convinşi că nu poate fi alt cumva decît aşa cum vor ei.

— Scoateţi pîine foarte proastă — acest refren îl repetă de luni de zile consumatorii pîinii produsă de fabrica din Olteniţa.

Responsabilul fabricii — Orăşeanu Gheorghe — nu se supără niciodată. Dimpotrivă, rîde.

Răspunde invariabil: aşa e la fabrică, şi mai bine şi mai rău. Şi completează după o pauză: „ — Cauze obiective".

Are rost, n-are rost, îi dă înainte cu „cauze obiective". Sînt cuvinte al căror sens nu-l pricepe, dar le repetă fără încetare.

Iată ce înţelege tovarăşul Orăşeanu prin „cauze obiective".

— De luni de zile un cuptor, aflat în producţie, e nereparat. Pîinea iese ori prea arsă, ori crudă.

— Nu se respectă timpul de dospire.

— Coca prost frămîntată este introdusă în cuptoare plină de cocoloaşe.

Am văzut pe masa brigăzii a 8-a de la S.M.T. Ulmeni pîinea produsă la Olteniţa.

Tractoriştii, plini de praf, cu mîinile crăpate, obosiţi de munca de peste zi cînd ÎNSĂMÎNŢASERĂ GRÎU, muşcau din pîinea, numai cocoloaşe, acră şi lipicioasă.

Din respect pentru aceşti oameni, întreb: avem de-a face cu un nepriceput sau pur şi simplu cu unul care dispreţuieşte pe consumatorul obligat să-i cumpere marfa?

T. OPREA

LENIN

şi transformarea socialistă a satului

Încă din primele sale lucrări, Lenin a pătruns în adîncul vieţii ţărănimii din Rusia, a văzut limpede situaţia mizeră a gospodăriilor ţărăneşti şi cauzele ei. În perioada în care Lenin şi-a început activitatea revoluţionară, în ultimele decenii ale veacului trecut, ca urmare a reformei agrare din 1861, gospodăriile ţărăneşti sufereau în primul rînd de lipsa de pămînt, erau împovărate de datoriile rezultate din răscumpărarea pămînturilor, din lipsa de vite şi de inventar. În acelaşi timp, moşierii deţineau cele mai întinse şi mai bune pămînturi, rotunjite la reforma agrară cu părţi de pămînt pe care odinioară le avuseseră ţăranii în loturile lor lucrate în dijmă. Încă în cartea „Ce sînt prietenii poporului şi cum luptă ei împotriva social-democraţilor", scrisă în 1894, Lenin arăta că partidul revoluţionar al proletariatului va lupta ca „să fie înapoiat imediat pămîntul luat de la ţărani, să fie expropriată întreaga proprietate funciară moşierească, acest bastion al instituţiilor şi tradiţiilor iobăgiste". Lenin nu a văzut numai calea de ieşire a ţărănimii din situaţia grea în care se afla, ci şi forţele sociale capabile să înfăptuiască această ieşire. Arătînd că forţa conducătoare în revoluţia menită să lichideze rămăşiţele feudale trebuie să fie proletariatul — clasa cea mai interesată în progresul societăţii omeneşti — el a văzut în ţărănime aliatul proletariatului.

După un asalt neizbutit împotriva rămăşiţelor feudale şi a absolutismului ţarist — revoluţia din 1905 — masele muncitoare din Rusia, proletariatul în alianţă cu ţărănimea, sub conducerea Partidului Comunist, au repurtat victoria în furtunosul an 1917, revoluţia din februarie ducînd la răsturnarea ţarismului, la cucerirea libertăţilor democratice. Faptul că în fruntea revoluţiei se găsea proletariatul a făcut ca ea să nu se oprească la mijlocul drumului. Atrăgînd de partea sa ţărănimea muncitoare, proletariatul din Rusia, sub conducerea bolşevicilor, avînd în frunte pe Lenin, a înfăptuit la 7 Noiembrie 1917 Marea Revoluţie Socialistă, deschizînd o eră nouă în istoria omenirii. Puterea Sovietică a dat pămîntul în mîna celor ce-l muncesc.

După 1917, pentru înfăptuirea programului măreţ de construire a socialismului, Lenin a pus în faţa clasei muncitoare sarcina întăririi continue a alianţei cu ţărănimea muncitoare, aplicînd cu consecvenţă politica sintetizată în cunoscuta lozincă: sprijină-te pe ţărănimea săracă, strînge alianţa cu ţărănimea mijlocaşă, du o luptă neîntreruptă împotriva chiaburimii.

Lenin a arătat că transformarea socialistă a agriculturii este necesară din două motive principale:

— dictatura proletariatului nu poate să se sprijine timp îndelungat pe două temelii diferite — pe industria socialistă, care se dezvoltă continuu, şi pe agricultura fărîmiţată, care bate pasul pe loc sau se dezvoltă foarte încet. Pe lîngă aceasta, mica producţie de mărfuri dă naştere la capitalism.

— mica gospodărie ţărănească nu este în măsură să scoată masa largă a ţărănimii din mizerie, să-i asigure un trai îmbelşugat şi civilizat.

Încă în vremea lui Lenin, apăruse o aşa numită teorie a „trăiniciei micii gospodării ţărăneşti". Propovăduitorii acestei teorii susţineau că mica gospodărie ţărănească ar fi forma cea mai potrivită de gospodărie agricolă, că ea ar produce cel mai ieftin produsele agricole şi ar fi cea mai trainică şi rezistentă faţă de crizele de producţie agricole, în cazurile de recolte proaste etc.

Teoria despre „trăinicia micii gospodării ţărăneşti", care a fost larg răspîndită şi în Romînia de politicienii „ţărănişti", este astăzi unul din subiectele favorite de propagandă ale apărătorilor capitalismului. Cum stau lucrurile în realitate cu mica gospodărie ţărănească?

Este un lucru dovedit în toate ţările lumii că marile gospodării agricole, folosind maşini, asolamentul culturilor, îngrăşăminte chimice, aplicînd agrotehnica înaintată, obţin recolte mai mari, cantităţi cu mult mai importante de producţie-marfă, cu o cheltuială mai mică de forţă de muncă şi la un preţ de cost mai scăzut decît micile gospodării agricole. Cum „rezistă" mica gospodărie agricolă în faţa concurenţei pe piaţă a produselor marii gospodării ţărăneşti? Pe seama cîştigului extrem de scăzut, cu care este silit să se mulţumească micul producător, condamnat adesea la înfometare. Amintească-şi orice ţăran din gospodărie mică sau mijlocie din ţara noastră cum a rezistat în timpul crizei agrare din jurul anului 1930! Ţăranul era nevoit să vîndă un ou, o găină, să rupă bucatele de la gura copiilor, fără să reuşească să scape de perceptori şi cămătari. În 1934, bunăoară, 61 la sută din pămînturile ţăranilor cu gospodării pînă la 10 ha. trebuiau să fie scoase în vînzare, în cele mai multe cazuri datoriile (împrumuturi şi dobînzi) întrecînd valoarea pămîntului.

Lipsa de temei a teoriei trăiniciei micii gospodării ţărăneşti e dovedită de faptul că în statele capitaliste, an de an, numărul micilor gospodării se împuţinează. În Statele Unite, bunăoară, sute de mii de mici fermieri au fost nevoiţi în ultimii ani să-şi părăsească gospodăriile, îngroşînd numărul muncitorilor agricoli sau industriali.

Desigur, în condiţiile trecerii de la capitalism la socialism, situaţia micii gospodării ţărăneşti este mai bună decît sub capitalism, statul sprijinind ţărănimea muncitoare în eforturile ei pentru sporirea producţiei agricole prin unelte şi maşini agricole, seminţe de soi, îndrumare agrotehnică. În ţara noastră, de pildă, situaţia ţărănimii muncitoare s-a îmbunătăţit mult în anii regimului democrat-popular, fapt dovedit de creşterea simţitoare a consumului de produse agro-alimentare, a cumpărăturilor de mărfuri industriale, de numeroasele construcţii ridicate în ultimul timp la sate. Este însă de asemenea un fapt dovedit că gospodăriile individuale ale ţăranilor muncitori nu pot, în general, să obţină producţii atît de mari ca cele obţinute în medie de gospodăriile agricole de stat, de gospodăriile agricole colective sau întovărăşirile agricole. În general, gospodăriile agricole colective au întrecut cu 25—50% recoltele gospodăriilor individuale, iar în multe cazuri colectiviştii au avut venituri de două ori mai mari decît ţăranii muncitori cu gospodării individuale asemănătoare celor ale colectiviştilor înainte de intrarea în gospodăria colectivă.

Încă în 1917, în luna mai, la primul Congres general al deputaţilor ţăranilor din Rusia, Lenin arăta că nu se poate schimba radical situaţia micii gospodării, oricît s-ar îmbunătăţi ea în condiţiile statului socialist, că drumul eliberării ţărănimii muncitoare de mizerie este trecerea la cultivarea în comun a pămîntului în mari gospodării model.

Calea cea mai simplă, cea mai uşoară şi mai accesibilă pentru ţărani pentru trecerea pe calea socialismului Lenin a întrevăzut-o în chip genial în calea cooperaţiei.

El a subliniat în lucrările sale necesitatea de a folosi toate formele cooperaţiei — de la cele de credit, de consum, de aprovizionare şi desfacere, şi pînă la cooperaţia de producţie agricolă, cu diferitele ei trepte de dezvoltare. Toate aceste forme înlesnesc educarea ţăranilor muncitori individuali în spiritul muncii în comun, al socialismului.

Transformarea socialistă a agriculturii izvorînd din nevoile şi interesele statului, cît şi ale ţărănimii, trebuie să fie înfăptuită cu sprijinul statului şi cu participarea activă a maselor largi ale ţărănimii muncitoare. Statul vine în sprijinul acestei prefaceri adînci a vieţii satelor creînd posibilităţi de folosire a maşinilor agricole, îngrăşămintelor chimice, seminţelor de soi, acordînd unităţilor cooperatiste credite şi alte înlesniri, asigurînd îndrumarea lor agrotehnică. Participarea activă a ţărănimii muncitoare la măreaţa operă de înnoire a satului este legată de ridicarea nivelului cultural al ţărănimii, de o îndelungată şi continuă muncă de convingere a ţăranului cu gospodărie mică şi mijlocie cu privire la foloasele marii gospodării agricole socialiste, care să-l facă să păşească de bună voie pe calea cooperativizării.

Sub conducerea partidului comunist, poporul sovietic a înfăptuit într-o perioadă istorică scurtă colectivizarea agriculturii. Locul agriculturii fărîmiţate şi înapoiate, al oceanului de mici gospodării individuale l-a luat cea mai mare producţie agricolă din lume sub forma sistemului colhozurilor, staţiunilor de maşini şi tractoare şi sovhozuri. În U.R.S.S. există azi 78.900 colhozuri, 8.000 S.M.T.-uri şi 5.800 sovhozuri.

Agricultura sovietică folosea la începutul anului 1957 un număr de 1.577.000 tractoare (socotite în tractoare de 15 CP), 385.000 combine cerealiere, 631.000 autocamioane şi milioane de alte maşini agricole complexe. În 1956 agricultura sovietică a primit de 50 de ori mai multe îngrăşăminte chimice decît în 1913.

Despre superioritatea agriculturii socialiste vorbeşte faptul că suprafeţele însămînţate au crescut în U.R.S.S., în 1956, la 194,7 milioane ha, faţă de 118,2 milioane ha. în 1913. Numai în ultimii trei ani au fost desţelenite 36 milioane hectare, ceea ce depăşeşte suprafaţa de însămînţare a culturilor cerealiere a 9 state europene luate împreună: Franţa, Italia, Germania Occidentală, Spania, Olanda, Belgia, Austria, Danemarca, Suedia. Producţia de cereale-marfă a crescut de aproape 3 ori între anii 1913—1956, din care a grîului de 5 ori. În acelaşi timp producţia-marfă a crescut la carne şi slănină de 2 ori, la lapte, produse lactate şi lînă de 3 ori. Veniturile colhoznicilor au sporit numai din vînzările către stat între anii 1952—1956 cu 54 miliarde ruble.

Nivelul de dezvoltare a agriculturii sovietice a făcut pe deplin realizabilă sarcina ca în următorii ani U.R.S.S. să ajungă din urmă S.U.A. în ce priveşte producţia de carne, lapte şi unt pe cap de locuitor, ceea ce va asigura ridicarea bunăstării poporului.

S-a schimbat din rădăcini faţa satului sovietic, în care a pătruns cartea, radioul, cinematograful. Numai între 1946 şi 1956, colhoznicii şi intelectualii de la sate au construit 5.600.000 case de locuit. În ultimii ani, s-au instalat în sate 98.000 televizoare.

*

Ideile leniniste arată calea făuririi vieţii noi şi pentru ţărănimea muncitoare din ţara noastră.

Ca şi în agricultura Rusiei, în agricultura Romîniei capitalismul s-a dezvoltat pe aşa numita „cale prusacă", adică prin îmbinarea formelor capitaliste de exploatare a pămîntului cu puternice rămăşiţe feudale. Nici reforma agrară din 1864, nici cea de după primul război mondial n-au dus la lichidarea rămăşiţelor feudale. Ţăranii gemeau sub jugul dijmei şi al clăcilor moşiereşti, ca şi sub dobînzile băncilor şi impozitele statului burghez.

Făurirea primului stat al muncitorilor şi ţăranilor în Rusia a arătat şi poporului romîn calea spre eliberarea socială. Însuşindu-şi învăţătura marxist-leninistă, Partidul Comunist din Romînia a putut zdrobi teoriile reformiste, îndeosebi cea a „neoiobăgiei" a lui C. Dobrogeanu-Gherea care nega proletariatului din Romînia posibilitatea de a lupta pentru construirea socialismului şi-l condamna să rămînă în coada burgheziei. Congresul al V-lea al P.C.R. din anul 1931 a arătat că poporul romîn se află în faţa sarcinii desăvîrşirii revoluţiei burghezo-democratice şi a transformării ei în revoluţie socialistă, că forţa capabilă să înfăptuiască aceste prefaceri adînci în viaţa ţării o constituie alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare.

În condiţiile favorabile create de victoriile Armatei Sovietice asupra fasciştilor, P.C.R. a putut organiza în august 1944 insurecţia armată care a deschis drum larg prefacerilor revoluţionare cerute de popor, de nevoile dezvoltării sociale a ţării. Înfăptuirea reformei agrare, în prima etapă a revoluţiei populare, a dat

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective oglindită în planul de producție

In lupta pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective o atenție deosebită trebuie dată întocmirii planurilor de producție, ce cuprind totalitatea măsurilor economice, tehnice și organizatorice care se vor îndeplini în timp de un an. Planurile vor fi astfel alcătuite încît să îmbine armonios interesele obștești și personale ale colectiviștilor cu interesele generale ale economiei naționale, să ducă la o dezvoltare multilaterală a producției, cu accent deosebit pe una sau două ramuri de bază, cele mai rentabile.

Pe lingă măsurile legate de dezvoltarea ramurilor de bază, în planul de producție mai sînt stabilite sarcini în vederea dezvoltării altor ramuri care să completeze producția marfă și să folosească în modul cel mai rentabil resursele locale. Îmbinarea acestor ramuri cît mai armonios și extinderea lor duce la dezvoltarea multilaterală a fiecărei gospodării.

Iată de pildă cum a știut să-și planifice dezvoltarea producției multilateral și rentabil gospodăria agricolă colectivă „Gh. Dimitrov" din satul Ceacu, raionul Călărași. Deseori s-a vorbit despre această gospodărie. Este una din unitățile milionare din regiunea București. Anul trecut, colectiviștii din Ceacu au reușit să obțină venituri bănești care s-au ridicat la suma de 1.878.000 lei. Ramura de bază o constituie aci culturile cerealiere ce ocupau anul trecut aproximativ 68 la sută din suprafața terenului arabil. În plus gospodăria a avut 62 ha cultivate cu legume și zarzavaturi irigate. Din producția grădinei o parte s-a valorificat pe piață și la stat aducînd venituri în valoare de 505.000 lei, adică 27 la sută din totalul veniturilor bănești ale gospodăriei. O altă parte din zarzavaturi și legume s-a distribuit membrilor colectiviști pentru zilele-muncă. Iar pentru a da de lucru colectiviștilor în tot timpul anului gospodăria și-a plantat 32 ha cu vie altoită și hibrizi. Sarcinile prevăzute pentru sectorul viticol în planurile precedente de producție au fost mult depășite. Numai în anul 1956 de pildă, via a adus colectiviștilor venituri însemnate: 37.640 lei plus 16.228 kg struguri și 27.915 litri vin împărțiți la zile-muncă. Acest succes a determinat conducerea gospodăriei să planifice pentru anii următori extinderea viei.

Deoarece gospodăria dispune de suficiente cereale și culturi furajere s-a putut dezvolta puternic și sectorul zootehnic. Anul trecut au avut un număr de 31 de vaci, 60 de scroafe fătătoare, 876 de oi, 1.053 de păsări și 51 de cai de muncă. Pentru toate acestea ei au construit adăposturile necesare: 4 grajduri mari, la care urmează să se facă instalațiile necesare și 6 cotețe pentru păsări, cu padocurile respective.

Veniturile dobîndite în 1956 din creșterea animalelor se ridică la suma de 315.543 lei, adică 17 la sută din totalul veniturilor bănești ale gospodăriei. Fiind favorizată și de așezarea ei în apropierea Dunării, gospodăria a organizat de curînd o echipă piscicolă, ce va contribui desigur la mărirea veniturilor.

Din aceste cîteva exemple se vede limpede că conducerea gospodăriei colective din Ceacu a urmărit, la întocmirea planului de producție, dezvoltarea tuturor ramurilor de producție, ceea ce a contribuit în mare măsură la sporirea veniturilor anuale ale colectiviștilor. De exemplu, pentru totalul de zile-muncă efectuate s-au distribuit 964.482 lei, adică 8 lei la zi-muncă. În afară de aceasta colectiviștii au mai primit și însemnate cantități de produse.

Este pozitiv și faptul că membrii gospodăriei au arătat același interes nu numai pentru mărirea venitului lor personal dar și pentru venitul obștesc. Astfel, ei au prevăzut în planul de producție și sporirea fondului de bază care în anul trecut a crescut cu suma de 388.033 lei. Din acești bani aproape 70 la sută au fost destinați investițiilor pentru materialele necesare construcției grajdurilor, magaziei de cereale și altor clădiri.

Creșterea fondului indivizibil se realizează și prin mărirea numărului de mașini agricole și a numărului de animale de producție și de muncă. Toate acestea influențează asupra procesului de producție, și bineînțeles asupra venitului personal al colectiviștilor. De exemplu, gospodăria agricolă colectivă „16 Februarie" din comuna Baba Ana, raionul Mizil, regiunea Ploești, a mărit anul trecut fondul de bază cu 104.327 lei. Paralel cu această creștere au sporit și veniturile colectiviștilor, la o zi-muncă atingînd valoarea de 30 de lei. În schimb, la gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Pogoanele, regiunea Ploești, unde creșterea fondului de bază a fost de numai 58.537 lei, venitul la una zi-muncă a fost mai scăzut — 21 de lei.

Așadar, pentru ca să crească venitul la zi-muncă, este necesară și creșterea fondului obștesc — indivizibil. Iar pentru asigurarea tuturor fondurilor cît și a unor venituri personale ridicate pentru colectiviști, gospodăriile colective trebuie să aibă ca obiectiv principal la întocmirea planurilor de producție, dezvoltarea multilaterală a ramurilor de producție, îmbinarea acestora și dezvoltarea lor în mod rentabil.

Ing. V. CRACIUN
I.C.A.R.-București

Întovărășiri unificate

Pentru a putea lucra mai bine terenul, membrii întovărășirilor agricole „Ilie Pintilie" și „23 August" din comuna Cîrja, raionul Murgeni, regiunea Iași, au hotărît să-și unească pămînturile și să formeze o singură întovărășire agricolă.

Această hotărîre a lor a fost înfăptuită în ziua de 13 octombrie 1957, cînd adunarea generală a celor două întovărășiri a aprobat unificarea. Din această zi cei 265 de membri întovărășiți, ce au adus la un loc o suprafață de 510 hectare teren, au început munca în comun sub îndrumarea unui singur comitet de conducere — format din cei mai vrednici oameni.

Fără a pierde nici o zi din timpul prielnic însămînțărilor de toamnă, folosind din plin atelajele proprii, ei au reușit să însămînțeze pînă la 20 octombrie 184 ha. cu grîu din cele 238 ha. planificate.

Paralel cu muncile de însămînțări, harnicii întovărășiți au executat pe aproape 50 ha. arături adînci de toamnă necesare însămînțărilor din primăvară.

DONORIE NICOLAE
corespondent

SE DEZVOLTĂ SECTORUL ZOOTEHNIC

Ca și în alte unități agricole de stat din țară în gospodăria agricolă de stat Bălteni, regiunea București, s-a dezvoltat mult în ultimul an sectorul zootehnic. În foto: o parte din noile grajduri pentru vaci cu lapte.

Calitatea unor prefabricate lasă încă foarte mult de dorit

DISCUȚII

In regiunea Craiova, folosirea prefabricatelor în executarea unor construcții agricole a început în anul 1955. Șantierele unde s-a lucrat după acest sistem avansat de construcție sînt: gospodăriile de stat Mofățel, Bicleș-Dobra și Burila, precum și S.M.T.-urile Bechet și Șimian. Ca material de construcție s-au folosit atît elementele prefabricate executate pe șantiere, cît și cele aduse de la întreprinderile centrale. Stîlpii, grinzile, căpriorii, corpurile de umplutură, înlocuitorii de cărămizi și alte piese s-au executat pe șantiere. In majoritatea lor, aceste prefabricate au avut defectul de a nu fi exacte, variind ca dimensiuni de la o piesă la alta. Cauza? Lipsa cofrajelor metalice, cît și neatenția personalului executant și de supraveghere. In plus, trebuie arătat că multe piese s-au executat pe timp friguros, fără a se lua măsuri contra înghețului, sau pe timp călduros, fără ca prefabricatele să fie acoperite ori udate, atunci cînd soarele dogorea puternic. Lipsa de utilaj, precum și lipsa unor laboratoare pe șantiere, care să constate în orice moment calitatea agregatelor și a pieselor, a contribuit de asemenea la slaba calitate a prefabricatelor. Cît privește piesele executate în atelierele centrale, se observă aproape aceleași deficiențe de execuție ca și la cele executate pe șantiere. In plus, transportul prefabricatelor de la gări pînă la locul de montaj făcîndu-se neatent, aproape 50 la sută din aceste prefabricate s-au degradat. De pildă, pentru S.M.T. Bechet o parte din prefabricate au fost comandate la Turda și transportate pe calea ferată pînă la gara Corabia sau Craiova, iar de acolo cu autocamioanele. Întrucît descărcarea prefabricatelor în gara de debarcare s-a făcut neatent, trîntindu-se unele peste altele, iar transportul la șantier s-a făcut cu mașini scurte, prefabricatele fiind mai lungi cu cîțiva metri decît platformele mașinilor, prin balansare foarte multe din ele s-au fisurat.

Cîteva cuvinte despre proiectele de execuție. Dacă din punct de vedere teoretic ele au fost foarte bune și minuțios calculate, din punct de vedere practic trebuie arătat că ele au lăsat mult de dorit. Din această cauză la asamblarea prefabricatelor s-au întîmpinat mari greutăți, iar construcțiile astfel executate au prezentat multe deficiențe și o mare nesiguranță în exploatare. In fața acestei situații proiectantul, de comun acord cu Ministerul de Construcții, a elaborat o serie întreagă de variante pentru consolidarea construcțiilor executate din prefabricate, cum ar fi îngroșeri de stîlpi și grinzi longitudinale, dublări de tiranți, suduri suplimentare etc. Cum era și firesc, toate aceste lucrări au scumpit prețul de cost al construcțiilor. Pe de altă parte, dacă am face un studiu comparativ între costul unei piese prefabricate și costul unei piese executate din material clasic am constata că prima costă cu circa 1/3 mai mult decît a doua. Totuși, avînd în vedere faptul că pentru o parte din materialul lemnos țara noastră la ora actuală este deficitară, sînt de părere că folosirea prefabricatelor trebuie extinsă, cu condiția să se elimine toți factorii negativi constatați din experiența de pînă acum. Numai în acest fel se va putea ajunge ca toate construcțiile executate din prefabricate să fie mai economice și să fie ridicate într-un timp cu mult mai scurt decît dacă s-ar executa din materiale clasice. In acest scop trebuie extinse atelierele centralizate care execută prefabricate, constructorii să aibă echipe speciale de montaj, iar proiectanții să îmbine calculele teoretice cu realitatea de pe teren.

Pînă la generalizarea sistemului de execuție pe bază de prefabricate, pentru ieftinirea construcțiilor, mai cu seamă a celor mici, este imperios necesar să se utilizeze pe scară largă și materialele rezultate din exploatări locale. In regiunea noastră, de pildă, raioanele de pe marginea Dunării pot obține scînduri din plop, salcie și anin (lemnul este pe aici destul de ieftin) pentru aceasta fiind nevoie de un simplu circular. Pentru învelitori se poate folosi trestia, papura etc., care se găsesc din abundență în bălțile Dunării, iar pentru tăvănit în loc de șipci se pot folosi în condiții foarte bune grătiile de nuiele. De asemenea, se pot construi locuințe, grajduri și magazii din chirpici, case de paiantă, care sînt destul de trainice și foarte economice. Aceste construcții se pot executa în special în gospodăriile colective și în gospodăriile de stat din regiunea noastră, care dispun de materiale prime enumerate mai sus.

In concluzie, problema folosirii prefabricatelor trebuie studiată în vederea eliminării deficiențelor observate. In felul acesta vom ajunge ca prefabricatele să coste mai ieftin decît materialele clasice, iar construcțiile executate pe baza lor să fie mai solide și date mai repede în folosință. Totodată, pe plan regional, să se ducă muncă de lămurire pentru folosirea tuturor materialelor obținute din resurse locale, creîndu-se astfel mari economii prin valorificarea unor materiale ca: stuf, rogoz, trestie, etc. care se pierd nefolosite.

N. COȘOVEANU
din Secția agricolă regională Craiova

O NOUĂ CONSTRUCȚIE A COLECTIVEI DIN COBADIN

De curînd la gospodăria agricolă colectivă „8 Mai" din comuna Cobadin, regiunea Constanța, au fost terminate două magazii de cereale, fiecare cu o capacitate de 140 de vagoane. In foto: exteriorul uneia din cele două magazii date spre folosință.

Incă 3900 de familii...

Văzînd rezultatele bune obținute de membrii unităților agricole cooperatiste, tot mai mulți țărani muncitori din raionul Vaslui intră în aceste zile în gospodării colective și întovărășiri.

Iată cifre convingătoare: de la 1 la 30 septembrie 1957 în sectorul socialist au intrat 3900 familii de țărani muncitori cu suprafața de 4762,32 ha. Din cele 153 sate ale raionului 40 sînt complet cooperativizate. Fruntașe sînt comunele Dănești, Solești, Pungești și Bogdana care au terminat cooperativizarea.

Munca de transformare socialistă a agriculturii se duce intens în toate comunele raionului Vaslui. 10 din cele 13 sate ale comunei Ivănești de pildă sînt de acum complet cooperativizate.

Dorința tuturor țăranilor muncitori din raion, a activiștilor de partid și de stat este ca pînă la 30 decembrie 1957 nici o familie de țăran muncitor să nu rămînă în afara sectorului cooperatist al agriculturii.

VICTOR VASILIU
corespondent

Noi construcții în gospodăria colectivă „Partizanul"

Puțini la număr, dar harnici la muncă — așa vorbesc oamenii din satul Băsăști, raionul Murgeni, despre membrii gospodăriei agricole colective „Partizanul", văzîndu-i cum muncesc zi de zi. Această părere a fost întărită și de faptul că zilele trecute colectiviștii au terminat ridicarea a două noi construcții: un grajd pentru vite și o remiză pentru unelte agricole. Grajdul și remiza, ai căror pereți sînt din vălătuci, au fost construite în mare parte din resurse locale. Colectiviștii Grigore Gociu, Ruxandra Catană, Toader D. Toader și Victor Dragomir au muncit cu multă rîvnă pentru ridicarea celor două construcții.

GHEORGHE V. CATANA
corespondent

țăranilor muncitori aproape un milion de hectare de pămînt, a lichidat clasa moșierilor, cea mai puternică rămășiță feudală. În focul acestei lupte s-a făurit și consolidat alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, reazimul transformărilor revoluționare ce au urmat în țara noastră: înlăturarea monarhiei și proclamarea republicii populare, naționalizarea principalelor mijloace de producție industriale, a băncilor, a societăților de transporturi și asigurări. Faptul că puterea în stat a trecut în mîinile clasei muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare, crearea sectorului socialist în industrie, deținerea de către stat a unor asemenea pîrghii economice, cum sînt creditul, comerțul interior cu ridicata, monopolul comerțului exterior au creat condițiile ca țărănimea muncitoare să poată ajunge la socialism pe calea cooperației. Schimbarea esenței statului a schimbat și esența cooperației.

În înfăptuirea operei mărețe de transformare socialistă a satului, Partidul Muncitoresc Romîn aplică cu consecvență învățăturile marelui Lenin, experiența construirii agriculturii colhoznice în U.R.S.S., ținînd totodată seama de condițiile concrete din țara noastră. Roadele aplicării acestei politici, bazată pe sprijinirea formelor diferite de cooperare ale țăranilor, pe respectarea strictă a principiului liberului consimțămînt, pe sprijinul statului pentru crearea bazei materiale a transformării socialiste a agriculturii, pe munca perseverentă de convingere și educare a țărănimii în spiritul socialismului, se oglindesc într-o seamă de realizări importante.

Într-un timp scurt au fost create 240 de stațiuni de mașini și tractoare. În agricultura țării noastre lucrează astăzi 32100 tractoare și zeci de mii de alte mașini agricole. Organizarea mereu mai temeinică a muncii gospodăriilor agricole de stat este pentru țărănimea muncitoare un exemplu viu al foloaselor agriculturii mecanizate pe mari suprafețe, o sursă importantă de semințe de soi și vite de rasă. Industria noastră pune la dispoziția agriculturii, în afară de mașini agricole, cantități mari de produse chimice necesare creșterii producției agricole.

Datorită muncii de convingere a țărănimii muncitoare, încă la începutul anului 1957 gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și cooperativele agricole cu rentă cuprindeau 1.696.300 ha. teren arabil, reunind 683.824 familii. Anul 1957 a fost marcat la noi de importante succese în transformarea socialistă a agriculturii. Regiunea Constanța a încheiat acțiunea de colectivizare a agriculturii. În întreaga țară, 17 raioane au terminat cooperativizarea agriculturii. Recoltele obținute de unitățile agricole cooperatiste, care întrec simțitor pe cele dobîndite în gospodăriile individuale, creșterea veniturilor țăranilor colectiviști și întovărășiți fac să crească continuu numărul țăranilor care se îndreaptă cu încredere pe calea socialismului.

Realizările dobîndite în cooperativizarea agriculturii noastre constituie încă o mărturie a uriașei însemnătăți a învățăturilor marelui Lenin pentru făurirea vieții noi a țărănimii, pentru construirea socialismului.

De la întovărășire la gospodărie colectivă

Nu de mult în comuna Pitulați a fost inaugurată a 48-a gospodărie colectivă din raionul Brăila. În tînăra gospodărie au intrat 49 familii de țărani întovărășiți cu 176 ha. de teren.

Printre cei care au pășit printre primii în colectivă se află întovărășiții Pîrlog Mușat, Ion T. Coteț, Radu Voicilă, cunoscuți fruntași ai recoltelor bogate.

Pentru hărnicia și priceperea sa, tovarășul Neagu Moroianu a fost ales de colectiviști președinte al noii gospodării.

I. CENUȘA
corespondent

Faptele conving

Întovărășiții din comuna I. C. Frimu, raionul Lehliu, au obținut în acest an recolte bogate la ha: peste 2.000 kg. la grîu și 3500 kg. la porumb. Acest fapt a determinat pe mulți țărani muncitori să pășească cu încredere pe drumul muncii în comun. Astfel, în cinstea aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie un număr de 32 de familii au format o întovărășire cu o suprafață de 130 ha. Noua unitate agricolă cooperatistă a fost denumită „7 Noiembrie".

La puțin timp după aceasta a luat ființă o nouă întovărășire agricolă cuprinzînd 27 de familii cu o suprafață de 107 ha. Pe la mijlocul acestei luni sectorul cooperatist al comunei I. C. Frimu cuprindea 739 de familii cu 2587 ha. teren arabil. La apariția acestor rînduri însă s-ar putea ca datele să nu mai corespundă deoarece zilnic se înregistrează noi cereri. Cooperativizarea comunei a atins pînă acum procentul de 74 la sută. Echipele de agitatori avînd în frunte tovarăși ca Stan Cocoș și Tănase Răducanu continuă munca de lămurire pentru ca în cel mai scurt timp nici un țăran muncitor din sat să nu rămînă în afara sectorului socialist.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

— DUPĂ 7 LUNI DE APLICARE A SISTEMULUI DE SALARIZARE ȘI PREMIERE IMBUNĂTĂȚIT —

ACORD SIMPLU sau SALARIZARE IN REGIE?

ION STANCIU
director tehnic adjunct în Direcția muncii din M.A.S.

Aplicarea în timpul campaniilor agricole de primăvară și vară a sistemului de salarizare și premiere îmbunătățit în stațiunile de mașini și tractoare îngăduie de pe acum stabilirea unor importante concluzii, menite să stea la baza definitivării lui. Cele mai de seamă concluzii reieșite pînă acum se referă la influența salarizării îmbunătățite asupra: producției, productivității muncii, cîștigurilor medii, fondului de salarii, prețului de cost, precum și la completările și modificările necesare definitivării sistemului.

Cointeresarea mecanizatorilor prin salarizarea și premierea îmbunătățită în realizarea unui volum sporit de lucrări a contribuit la îndeplinirea și depășirea planului de producție. În perioada lucrărilor de primăvară peste 180 S.M.T.-uri, iar în campania de vară 116 S.M.T.-uri și-au depășit planul de producție. Pînă la 1 septembrie pe întreaga rețea a stațiunilor de mașini și tractoare planul a fost îndeplinit în proporție de 104,7%, în comparație cu numai 91,2% realizat în aceeași perioadă a anului 1956. În acest mod, S.M.T.-urile au realizat peste prevederile planului 144.634 hantri în campania de primăvară și 472.375 hantri în campania de vară, în comparație cu realizările respective din anul precedent.

În actuala perioadă de experimentare a sistemului de salarizare și premiere îmbunătățit, pentru mecanizatorii din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat se aplică două variante: *salarizarea în acord simplu cu plata în bani pe hectar sau tonă și salarizarea în regie cu primă de termen optim.*

Din rezultatele obținute de stațiunile de mașini și tractoare pînă în prezent s-a putut trage concluzia că *salarizarea în acord simplu contribuie într-o mai mare măsură la creșterea producției și productivității muncii decît salarizarea în regie cu primă de termen optim.* Astfel, dacă se compară rezultatele obținute de S.M.T.-urile din regiunea Timișoara care au condiții asemănătoare de muncă, se poate constata că cele care au aplicat salarizarea în *acord simplu AU DEPĂȘIT* planul în perioada lucrărilor de vară (S.M.T. Fibiș cu 103,5%), iar cele care au aplicat salarizarea în regie nu și-au realizat planul de producție.

De aci rezultă că *salarizarea în acord simplu este mai corespunzătoare* și trebuie generalizată la toate unitățile, încă în perioada lucrărilor de toamnă, așa cum au cerut S.M.T.-urile din regiunile Galați, Timișoara și altele.

Volumul mai mare de lucrări executate de stațiunile de mașini și tractoare a contribuit și la *creșterea substanțială a productivității muncii.* Aceasta se poate obține atît prin realizarea volumului de lucrări planificate cu un număr mai redus de muncitori, cît și prin depășirea planului de producție.

Prin aplicarea măsurilor tehnico-organizatorice stabilite prin planurile întocmite în unități o dată cu introducerea salarizării îmbunătățite (prin mărirea numărului de tractoare în brigăzi, reducerea numărului de pontatori și altor funcțiuni indirect productive) numărul de salariați s-a redus cu 12,45% în comparație cu prevederile planului pe întreaga rețea a stațiunilor de mașini și tractoare. Depășirea planului de producție în campania de primăvară și vară, folosindu-se un număr mai mic de muncitori, a dus la creșterea productivității muncii cu 19,55%, realizîndu-se 123,43 hantri pe cap de muncitor, față de 103,24 hantri planificați.

Aplicarea salarizării îmbunătățite a contribuit și la creșterea cîștigurilor mecanizatorilor. În trimestrul al doilea al acestui an cîștigul mediu a crescut cu mult, în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut.

Important de arătat este că sporirea cîștigurilor medii ale mecanizatorilor în anul 1957 a avut loc în limita fondului de salarii planificat. În regiunea București, de exemplu, — care a depășit volumul de lucrări față de anul 1956, iar cîștigurile medii ale mecanizatorilor au crescut cu 32—36%, — fondul de salarii planificat s-a consumat în trimestrul II și în lunile iulie și august 1957, în proporție de numai 94—95,1%.

Prin aplicarea măsurilor tehnico-organizatorice, multe S.M.T.-uri au reușit să reducă și prețul de cost planificat per hantru.

Din informările prezentate de către serviciile regionale S.M.T. și din analizele efectuate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii cu membrii comisiilor de coordonare a salarizării de la regiuni a rezultat că pentru definitivarea și îmbunătățirea sistemului de salarizare și premiere sînt necesare unele completări și modificări, cum sînt:

— *Tarifele de plată per hectar să fie diferențiate în raport cu rezistența specifică a solului* care influențează mult asupra volumului de lucrări ce se pot realiza, situația actuală dezavantajînd îndeosebi pe mecanizatorii care lucrează în terenuri cu sol greu.

— În scopul asigurării unei retribuiri juste în raport de cantitatea muncii prestate, să fie studiată *problema diferențierii tarifelor pe categorii de adîncime la lucrările de arătură.*

— *Dat fiind importanța lucrărilor de semănat, prășit și cultivație în creșterea producției* și în scopul stimulării mecanizatorilor *să se majoreze tarifele de plată per hectar* la aceste lucrări.

— *Să se acorde premii pentru economii de carburanți șefilor de brigadă și pontatorilor-alimentatori* (acolo unde mai există aceste posturi) care contribuie efectiv la obținerea lor.

Insemnări din G. A. S. Roșia

Gospodăria de stat Roșia din apropierea Capitalei are trei secții. Dintre acestea cea zootehnică prezintă o importanță deosebită, deoarece de aici se livrează anual mari cantități de produse pentru aprovizionarea populației. In acest an, de pildă, gospodăria a avut în planul de livrări către stat pînă la 1 octombrie 1957 o cantitate de 7.580 de hl de lapte de vacă și a predat cu 400 de hl mai mult. Cum a fost posibil acest lucru? Iată ce ne spune inginerul șef, Boris Treisiaru:

— Greutățile din anul trecut în ceea ce privește lipsa de furaje fibroase și a unor concentrate au fost remediate în mare măsură în acest an. La aceasta se putea adăuga și o mai bună îngrijire a animalelor. Cît privește asigurarea nutrețului pentru iarnă, noi am însilozat 2.800 de tone de furaje și vom lua de la fabricile de zahăr Chitila și Giurgiu și de la cele de bere Rahova și Grivița mari cantități de borhoturi. Concentratele, de asemenea, le avem asigurate, așa încît nu numai că ne vor ajunge, dar, dacă va fi nevoie, vom putea ajuta și alte unități.

In planul anului viitor gospodăria și-a propus să obțină de la fiecare din cele 400 de vaci cîte 3.400 de litri de lapte. Acest lucru se va putea realiza deoarece, pe lîngă buna îngrijire și hrănire a animalelor, în gospodărie s-a început instalarea unor agregate pentru mica mecanizare a lucrărilor, cum ar fi agregate de mulgere artificială etc.

Un aport important la obținerea unor rezultate bune l-a adus întregul colectiv de muncitori al gospodăriei, în frunte cu inginerul Eugen Gandănescu, zootehnicianul unității. Trebuie să subliniem că datorită metodei de substituire a furajelor concentrate, metodă aplicată pentru prima dată de susnumitul zootehnist la îngrășătoria de porci, gospodăria a avut mari avantaje. In ce constă această metodă? Porumbul a fost înlocuit cu spărturi de grîu, deșeuri de foi de varză, morcovi degradați, pere, mere, prune degradate etc. In acest fel s-a economisit o cantitate de 70 de vagoane de porumb. In ceea ce privește producția, sporul de carne planificat a fost depășit și se prevede ca pînă la 31 decembrie să se predea încă mari cantități, deși gospodăria nu a primit nici pînă acum cei 2.000 de grăsuni pe care conta prin plan.

In legătură cu aplicarea acestei metode, tov. director al gospodăriei mărturisea:

— Prin organizarea și aplicarea sistemului de substituire a furajelor concentrate în sectorul porcin, gospodăria noastră a făcut economii de peste 400.000 de lei în perioada 1 iunie 1956—1 octombrie 1957.

In concluzie, se poate afirma că în sectorul zootehnic al gospodăriei de stat Roșia se muncește bine. Mărturie sînt nu numai rezultatele despre care am vorbit, ci și cîștigurile muncitorilor din această unitate. De pildă, în luna septembrie a.c., Gălățeanu Ana, îngrijitoare la porcine, a cîștigat 2.440 lei; Vintilă Dumitru — 1.690 lei; Drăgoian Florica — 1.591 lei.

AL. PLATON

Din agricultura Uniunii Sovietice

Sporește belșugul țărănimii colhoznice

Cînd privești harta ținutului Stavropol, vezi parcă în fața ochilor stepa nemărginită, o întinsă mare de grîne, livezi bogate de rod, în umbra cărora se adăpostesc satele. Inchipuirea întregește acest tablou cu mari cirezi de vite și turme de oi, cu ferme de păsări, cu canale de irigație...

Dar nu mai departe decît cu o jumătate de veac în urmă locurile de-aici arătau cu totul altfel: cîmpuri însetate de umezeală, albii de rîuri secate, pete albe de soluri sărate, pustietăți neroditoare. „Secetă în Caucazul de Nord", „Foametea în ținutul Stavropol" — cuvintele acestea cumplite se întîlneau adesea în paginile ziarelor.

Pămînturile din ținutul Stavropol nu au fost socotite niciodată prea darnice. Ca să dea rod, ele cereau foarte multă muncă și osteneală. Inainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie o duceau bine aici numai moșierii și chiaburii, care cumpărau pe la miri ce petecele de pămînt ale țăranilor nevoiași, lipsiți de puteri să stea împotriva calamităților naturii, sugrumați întotdeauna de nevoi.

In anii puterii sovietice s-au construit și se construiesc în ținutul Stavropol Canalul Nevinomîsk, Canalul Kuban-Egorlîk și o seamă de alte canale. De pe acum se irigă aici peste o jumătate de milion de hectare de pămînturi arabile și de pășuni. Pe ogoarele ținutului Stavropol au venit puternice mijloace tehnice: peste 12.000 de tractoare și 6.000 de combine.

Muncind cu avînt, colhoznicii și mecanizatorii dobîndesc recolte nemaipomenite în locurile acestea. Intre anii 1901 și 1905 gospodăriile moșierilor și chiaburilor de-aici au vîndut pe piață 15 milioane puduri de cereale. Colhozurile din ținutul Stavropol au livrat numai în cursul anului trecut statului 103 milioane puduri de cereale, adică aproape de șapte ori mai mult.

Țăranul gonit de foamete în alte locuri, plugarul nefericit, care nu avea un codru de pîine și ridica mîna asupra propriului frate pentru un petec de pămînt, au dispărut pentru totdeauna de aici. In satul colhoznic n-a mai rămas nici urmă din mizeria de altădată a țăranului.

In ținutul Stavropol sînt 284 de colhozuri și fiecare din ele obține venituri de milioane de ruble. Valoarea principalelor mijloace de producție pe care le posedă colhozurile se ridică la aproape două miliarde de ruble. Cu alte cuvinte, de fiecare curte colhoznică revin felurite mașini, vite și inventar agricol în valoare de 18-20.000 ruble.

Vara aceasta am avut prilejul să poposesc în raionul Alexandrovski, un raion care nu se numără printre raioanele fruntașe ale ținutului Stavropol. Primul sat în care am tras aici a fost satul Dubovli, centrul colhozului „Răsăritul". Am găsit aici multe lucruri noi. Satul are centrală electrică, are stație de radioficare, trei grajduri noi, o fermă de păsări mecanizată.

Tihon Kașceev, președintele colhozului, ne-a vorbit despre gospodăria pe care o conduce. Cu toate că anul acesta vremea nu a fost de loc prielnică, muncindu-se bine pămîntul, s-a obținut recolta de grîne prevăzută în plan. Au sporit și veniturile colhozului și acelea ale colhoznicilor. Unele familii, de pildă, primesc pentru munca prestată în colhoz pînă la 30.000 ruble în numerar și pînă la 6—9 tone de grîne.

In ultimii doi ani peste 20.000 de colhoznici din ținutul Stavropol s-au mutat în case noi. Alte 9.000 de case sînt în curs de construcție. In ținut nu există sat în care să nu se construiască fie un grajd, fie un garaj, fie un club, sau o centrală electrică, fie case noi.

...E toamnă. Sub picioare foșnește covorul de frunze veștejite. Cîte cîntece s-au cîntat în trecut despre vremea aceasta a anului, cîntece pline de tristețe! Dar nu frunzele veștejite și nu păsările călătoare care plecau îi întristau pe țărani, ci apropierea iernii cu cămara goală, nesiguranța zilei de mîine.

Azi toamna colhoznică este o sărbătoare a belșugului, cînd se nasc cîntece noi, cîntece de bucurie, cînd oamenii își îndreaptă privirile pline de încredere în viitor.

I. SEMIONOV

Din agricultura R. Cehoslovace

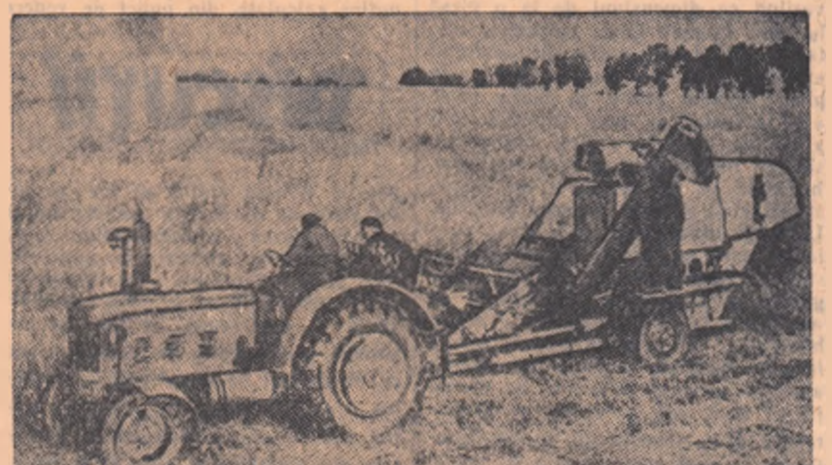
RECOLTA BOGATĂ

Anul acesta, recolta de cereale a fost bogată în Cehoslovacia. O bucurie sporită și de faptul că tot în acest an, reprezentanții cooperativelor agricole unice din Cehia și Slovacia, adunați în cel de-al treilea Congres național, au adus la cunoștință faptul că numărul terenurilor agricole comasate a crescut considerabil. De la începutul anului trecut și pînă la congres, țăranii muncitori din Cehoslovacia au întemeiat cooperative în alte 1221 de comune.

Marele avînt al cooperativelor agricole din Cehoslovacia sporește însă sarcinile ce revin celui mai de seamă sprijinitor al cooperatorilor: stațiunile de mașini și tractoare. Dacă în 1956 ele au strîns, cu ajutorul combainelor, cereale de pe o suprafață de 155.446 hectare, anul acesta ele au trebuit să adune recolta de pe 254.368 hectare.

Incă din anul trecut au fost experimentate cîteva noi metode de strîngere a recoltei. Au fost experimentate în primul rînd metoda de recoltare separată și metoda de treieriș, cunoscută sub numele „hexeldurch". Anul acesta ele au fost aplicate pe o scară mai largă. La 4 stațiuni de mașini și tractoare anume alese în Cehia și la un S.M.T. din Slovacia, au fost experimentate metodele de recoltare complexe. Aceste stațiuni, înzestrate cu tot utilajul necesar mecanizării complete a muncilor agricole, au efectuat în cîteva cooperative toate lucrările, începînd cu seceratul și terminînd cu dezmiriștitul.

Este cunoscut faptul că în Slovacia, înainte de cel de-al doilea război mondial, doar marile latifundii, aparținînd grofilor, posedau unele mașini de recoltat. Pe timpurile acelea, cea mai importantă unealtă era coasa, cu care muncitorii agricoli pribegeau prin ținuturile cehe, după existență. Acum, combainele au strîns recolta de pe o suprafață de

Batoză secerătoare Z.M.Z. —180

peste 94 de mii de hectare din Slovacia. Stațiunile slovace de mașini și tractoare au fost înzestrate în cursul anului cu sute de mașini noi, ca, de pildă, prese de balotat și legat, elevatoare, motoare stabile și secerători-legători. Au mai fost construite de asemenea, și 33 de stațiuni de curățire și selectare a boabelor. In regiunile deluroase ale Slovaciei au fost trimise noi tipuri îmbunătățite de uscătoare ambulante de tip Kuzbas. Uscarea boabelor cu aer rece, metodă care s-a afirmat anul trecut la centrul de uscare a boabelor Mlynica, din raza de activitate a stațiunii de mașini și tractoare Poprad, a fost folosită pe scară mai largă în Slovacia de miază-zi, mai cu seamă în sectorul de activitate al stațiunii Senec, la brigăzile de tractoare Blatna, Velky grob, Velke ulany și Bedinka pridunajt.

Și acum, cîteva cuvinte despre noile mașini ce au fost folosite anul acesta în campania de strîngere a recoltei. Este vorba în primul rînd de cîteva tipuri de legătoare automate Meteor, importate din R. D. Germană și de tipurile îmbunătățite de mașini sovietice amintite mai sus.

Cercetătorii cehoslovaci au experimentat de asemenea combina atașabilă ZMZ 180, construită de muncitorii de la uzinele „Agrostroj" din Prostejov.

Cu mult mai multe mașini au primit S.M.T.-urile pentru recoltarea uneia dintre cele mai importante plante furajere, — porumbul. Pentru strîngerea porumbului ele vor dispune de secerătoare SZJZ 1,8 de producție maghiară, iar pentru derghiocatul lui de combaine speciale KAZ-2. Fermele de stat, iar anul acesta și stațiunile de mașini și tractoare, au la dispoziție, pentru procesul de prelucrare a boabelor, mașini de dezghiocat fabricate în atelierele centrale ale fermelor de stat din Letovice, de lîngă Brno.

Silozul lui Ion Gavril

Ion Gh. Dobreanu, ginerele lui Ion Gavril, îl ascultă mirat pe socru-său.

— Va să zică să facem o groapă mai la loc ferit și s-o umplem cu verzituri tocate. Adică să punem buruieni la murat? Rău am mai ajuns, măi tată, a zis acru ginerele. Socrul însă e de altă părere. Cîteva mii de kilograme de nutreț verde în toiul iernii numai un nepriceput ar crede că-i treabă fără rost. S-a încălzit și își lămurește ginerele. Ion se lasă greu.

— Eu te rog să-mi ajuți să fac o groapă. Ce-oi face eu cu ea oi vedea — a zis Ion Gavril, ca să scurteze vorba.

Cînd groapa a fost gata, adîncă așa cam de-un metru și ceva, lungă de vreo doi metri și jumătate și largă de-un metru și un sfert, Ion Gavril i-a mulțumit ginerelui și și-a strigat fata și nevasta.

— Punem murături, măi fetelor, a zis el rîzînd. Bineînțeles nu pentru noi, ci pentru Joiana și pentru fică-sa.

Lisaveta, nevastă-sa, l-a privit lung și-a clătinat capul a mirare. Asta înseamnă că bărbată-su a dat în mintea copiilor sau, ferească dumnezeu, i-a sărit o doagă. Cînd a văzut însă că și fică-sa, Anica, și Maria, nevasta lui Ion Dobreanu, sar în ajutorul lui bărbată-su, să pune buruieni la murat, și-a scuipat în sîn și și-a făcut o cruce semn că-i dracu bătrîn și tărășenia mare.

S-a închinat ea Lisaveta, cum vă spun, dar n-a răbdat-o inima să stea în casă și să se uite pe fereastră cum muncesc ceilalți la tocat foi de sfeclă și tiulee de ardei sau cotoare și foi de curechi. De felul ei Lisaveta lui Ion Gavril e femeie harnică și cu dichis la treabă.

— Păi dacă spui că tocătura trebuie să fie îndesată bine ca să nu între aer, atunci de ce nu tocați mărunt buruianul, ca pe verze, uite așa, a zis ea.

Și luînd satîrul din mîna Mariei începu să hăcuiască foile de sfeclă, făcute vălătuc, ca pe tăieței din zama de găină.

Ii mergea mîna ca mașina, încît Maria nu mai prididea să facă văltuce din foi de sfeclă sau de curechi. Anica însă le întrecea pe amîndouă.

— Eu îmi fac singură și văltucii și-i și hăcuiesc, se mîndrea ea.

Ion Dobreanu a stat ce-a stat privindu-l pe socru-său cum bătucea cu un mai lat tocătura verde, și strîmba din nas...

— Nu-i bine, bre tată, cum o bați mata, e prea înfoiată, zise el și sări în groapă. Apucă zdravăn maiul și buchisi tocătura de parcă o strîngea la teasc. Ion Gavril îl lăsă pe ginere-său să bată tocătura. Își luă coasa și mai cosi cîteva coșuri de căruță pline cu foi de sfeclă și le șterse cu grijă să nu fie murdare de țărînă.

Așa a lucrat Ion Gavril și familia lui la silozul pe care l-a umplut cu tocătură și l-a astupat bine cu pămînt.

— Eu am citit undeva, tată, că vacile de lapte hrănite cu nutreț murat dau lapte mai mult ca vacile hrănite cu strujeni uscați sau cu paie, a zis Anica.

— Păi asta-i chiar așa, făcu Ion Dobreanu, ca și cum de cînd lumea el ar fi știut despre însilozări.

Socru-său l-a privit zîmbind. Știa că gineri-su vorbise cu Pantelimon, secretarul întovărășirii din Miroslovești. A priceput asta cînd l-a auzit pe Ion spunînd zicala lui Pantelimon: „Cum că la vacă laptele nu stă în uger, ci pe limbă". Ion Gavril însă a zîmbit. A zîmbit la gîndul că la iarnă Joiana lui nu va mai mozoli în gură strujeni uscați, ca iasca, ci va mînca nutreț murat, verde și gustos de-o să se lingă pe bot. Iar lui o să-i dea garnița plină cu lapte.

ANDREI MUȘAT

EVENIMENTELE SAPTAMÎNII

Documentele adoptate la sesiunea biroului Consiliului Mondial al Păcii

Biroul Consiliului Mondial al Păcii, întrunit la Stokholm, a adoptat o serie de importante documente. In Rezoluția Generală, se cere printre altele respectarea drepturilor suverane ale națiunilor, retragerea forțelor armate străine care se află în cele două state germane și lichidarea bazelor străine pe teritoriile lor, se subliniază importanța unui acord între cele două state germane, Polonia și Cehoslovacia, în spiritul recentei propuneri prezentate în O.N.U. de Polonia și se cere ocuparea de către R.P. Chineză a locului ce-i revine pe drept în O.N.U.

Consiliul Mondial al Păcii cheamă de asemenea pe toți partizanii păcii din întreaga lume să-și consacre toate forțele pentru a obține o întîlnire între șefii de stat ai marilor puteri pentru a slăbi neîncrederea care există între state. Se propune într-unul din Documente convocarea la jumătatea anului 1958 a unui Congres în problema dezarmării și colaborării pașnice.

In Declarația cu privire la primejdia care amenință Siria, se adresează un apel către partizanii păcii pentru a-și uni glasurile în vederea preîntîmpinării operațiunilor militare, pentru asigurarea suveranității și independenței Siriei.

Biroul Consiliului Mondial al Păcii cheamă toate comitetele naționale pentru apărarea păcii să organizeze între 10 și 15 noiembrie 1957 o campanie împotriva experiențelor atomice.

Cercurile imperialiste continuă complotul împotriva Siriei

Ignorînd avertismentele opiniei publice mondiale, S.U.A. continuă să urzească firele complotului imperialist împotriva Siriei. Presa monopolistă din S.U.A. îndeamnă Turcia la dezlănțuirea unei aventuri criminale împotriva Siriei, făcînd totodată aluzii la faptul că va primi sprijin deplin în această acțiune din partea Statelor Unite.

Incidentele dese de la frontierele Siriei cu Turcia și Israelul, pătrunderile patrulelor turcești și israeliene pe teritoriul Siriei, violarea spațiului aerian al acestei țări de avioane americane și turcești, dovedesc că imperialiștii americani nu înțeleg să renunțe atît de ușor la planurile lor. Pe de altă parte, ministrul afacerilor externe al Siriei a adresat note țărilor membre ale N.A.T.O. în care se amintește recenta declarație a comandamentului N.A.T.O. referitoare la manevrele fixate pentru 31 octombrie—2 noiembrie 1957 cu participarea trupelor americane și engleze care fac parte din efectivul N.A.T.O. Ministerul Afacerilor Externe al Siriei a atras atenția reprezentanților diplomatici ai statelor menționate că Turcia poate folosi aceste manevre pentru a întreprinde acțiuni agresive împotriva Siriei, contînd că N.A.T.O. va sprijini acțiunile ei și că scopul staționării trupelor N.A.T.O. în apropierea coastelor Turciei din imediata vecinătate a teritoriului sirian este de a acționa de partea armatei turce. Aceasta poate transforma trupele N.A.T.O. într-o unealtă a agresiunii.

Programul dezvoltării agriculturii chineze pe anii 1956-1967

Cea de a 3-a plenară lărgită a C.C. al P.C. Chinez a adoptat proiectul revizuit al principalelor prevederi ale programului dezvoltării agriculturii R. P. Chineze pe anii 1956—1967. Proiectul, alcătuit din 40 de articole, trasează între altele sarcina de a obține în cel de-al doilea cincinal ca producția și veniturile majorității membrilor cooperativelor să ajungă sau să depășească nivelul producției și veniturilor mijlocașilor înstăriți. In 1957, se arată în proiect, s-a terminat în China în linii generale cooperativizarea agriculturii. Sarcina următoare este de a obține în cursul celui de al doilea cincinal sau în cursul unei perioade mai îndelungate întărirea tuturor cooperativelor agricole de producție din țară.

Sînt prevăzute măsuri concrete în vederea sporirii recoltei diferitelor culturi agricole și a dezvoltării creșterii animalelor, a construirii instalațiilor de alimentare cu apă și a lărgirii sistemelor de irigație. Proiectul prevede de asemenea ca în decurs de 12 ani, începînd din 1956, suprafața pămîntului arabil din gospodăriile de stat să fie mărită la 100.000 de mu (un mu — 1/16 ha.).

Prima parte a „Canalului Vieții" a fost în linii mari terminată

De la fluviul Amu-Daria și pînă la rîul Murgab (R.S.S. Turkmenă) apele au pătruns în pustiul secetos pe o lungime de 409 km. Prima etapă a giganticii construcții din R.S.S. Turkmenă canalul Kara-Kum, supranumit „Canalul vieții", a fost în linii mari terminată. De pe o suprafață de 100.000 de hectare de pămînt virgin, irigate cu apele aduse de canal, se vor obține pînă la 204.000 tone bumbac cu fibra lungă, față de 136.000 tone în anul 1955. Se vor planta 7.000 hectare de pămînt cu vii, mii de hectare cu livezi etc.

La sfîrșitul marilor lucrări hidraulice, canalul Kara-Kum va avea o lungime de peste 900 km., o lățime de 110 m. și va iriga o suprafață de 400.000 hectare pămînt.

Civilizație...

Nu-i prea mult de-atunci. Să reamintim:

Curtea marțială din Nairobi l-a achitat pe căpitanul englez Gerald Griffiths. Acest ofițer a fost acuzat că a omorît, trăgînd cu mitraliera, pe doi africani cărora li se verificau permisele de trecere în timpul unei razii în căutarea de „Mau-Mau".

Iată de ce faptul este deosebit de serios și ne indignează. Dar „Le Monde", publicația care l-a adus la cunoștință indică de asemenea că „depozițiile au aruncat o lumină din cele mai îngrijorătoare asupra stării de spirit a anumitor trupe angajate în represiune". Iată cum:

„Căpitanul Griffiths a recunoscut, fără jenă, că el plătea o primă de 5 șilingi de cap de soldat care „doborîa" un „Mau-Mau", în timp ce alți comandanți ofereau 10 șilingi pentru aceeași treabă. Tablourile care înregistrau numărul victimelor erau expuse la loc de cinste la clubul ofițerilor, și unitatea căpitanului Griffiths se străduia să bată „recordul" stabilit de un alt batalion".

Recent Griffiths a primit un nou post de răspundere în lupta pentru „civilizarea" africanilor, dusă de imperialiștii englezi.

ANTON ALEXE

O ACȚIUNE IMPORTANTĂ care nu mai suferă amînare

— Să fie grăbit ritmul însilozării nutrețurilor în gospodăriile colective din regiunea Iași —

Anul trecut în regiunea Iași s-au înregistrat rezultate necorespunzătoare în ceea ce privește însilozarea nutrețurilor. Era deci firesc ca în toamna aceasta organele agricole și de stat de aci să fi acordat o mai mare atenție realizării acestei importante acțiuni. Faptele dovedesc însă că nici acum nu s-a făcut prea mare lucru. La gospodăriile colective, bunăoară, din raionul Iași se însilozaseră pînă mai acum cîteva zile abia 15 tone de nutrețuri, față de 1.600 de tone cît era planificat. Mult rămase în urmă sînt și gospodăriile colective din raionul Vaslui, unde pînă la aceeași dată se însilozaseră numai 30 de tone de nutrețuri, ceea ce este foarte puțin în raport cu cantitatea ce trebuia să se realizeze. La fel se prezintă situația și în raioanele Huși, Hîrlău, Negrești, Tîrgu Frumos și Pașcani. In aceste raioane, procentul de realizare la însilozarea nutrețurilor în gospodăriile colective variază de la 0,3 pînă la 15 la sută.

Căror cauze se datorește această situație? După spusele tehnicienilor de la regiune, secția agricolă ar fi creat toate condițiile pentru ducerea la bun sfîrșit a acțiunii de însilozare a nutrețurilor. Bunăoară, au fost asigurate în număr suficient tocătorile mecanice, s-au organizat comandamente regionale și raionale, etc. Totuși, trebuie arătat că organizarea acțiunii de însilozare a nutrețurilor nu se reduce numai la atît. Ce folos că sînt tocători și comandamente dacă cei doi tehnicieni de la serviciul bazei furajere (ing. M. Croitoru și ing. Lidia Florescu) în loc să se ducă pe teren și să îndrume în mod concret acțiunea de însilozare a nutrețurilor în cadrul gospodăriilor agricole colective se mulțumesc să întocmească referate peste referate și circulări pe care le trimit la raioane. Și după exemplul lor acest sistem birocratic a fost însușit și folosit și de ceilalți tehnicieni și ingineri cu baza furajeră de la raioane. Așa s-au petrecut lucrurile la raioanele Iași (șef secție agricolă ing. Corneliu Beldie și ing. cu baza furajeră Ion Popescu) la raionul Vaslui (șef de secție ing. Gh. Conoro și ing. cu baza furajeră tov. Tărășescu). Din această cauză acțiunea de însilozare a nutrețurilor s-a desfășurat la întîmplare.

Timpul este destul de înaintat. Pentru ca gospodăriile colective să însilozeze întreaga cantitate de nutrețuri necesare pe timpul iernii, se impune ca organele agricole de la regiune (șef secție agricolă ing. Victor Bogoș), raioane și comune să ia toate măsurile pentru însilozarea grabnică a porumbului semănat în culturi duble și a celorlalte nutrețuri cum ar fi: otava de lucernă și trifoi, ierburile și plantele verzi din livezi, frunzele și capetele de sfeclă, resturile legumicole și îndeosebi cocenii uscați de porumb.

T. BILBIIE

Buletin Meteorologic

pentru zilele 2, 3 și 4 noiembrie

Institutul Meteorologic Central anunță timpul probabil pentru următoarele trei zile:

Vremea se menține caldă cu cerul mai mult senin. Inourări temporare se vor produce în sud-estul țării unde vor cădea ploi locale. Temperatura aerului se va menține ridicată. Maximele vor oscila între 12 la 22 de grade, iar minimele între minus 2 și plus 2 grade în podișul transilvaniei și între 2 și 10 grade în celelalte regiuni. Seara și dimineața, piclă și ceață parțială.

Temperatura solului va scădea cu unu pînă la două grade pînă la adîncimea de 15 cm. Umezeala solului în scădere între 5 și 15 cm. adîncime. La suprafața solului, ea va rămîne constantă, datorită brumei ce se va forma în fiecare noapte.

In Banat și cîmpia Dunării umezeala va crește local datorită unor ploi slabe.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Apare bisăptămînal, Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".